

TRANSCRIPCIÓ EN BRUT

Aquesta transcripció està pendent de verificació i correcció. Pot contenir, doncs, errades de fidelitat i incorreccions lingüístiques i no es pot considerar com una publicació oficial

Sessió núm. 24 / CC / 28.05.2026

Doc. Q:\D18\R440Transcripcio\CC\24CC\

Fitxer 24CC1

XV legislatura · cinquè període · sèrie C · número ****

Comissió de Cultura

Sessió 24, dijous 28 de maig de 2026

Presidència de l'H. Sr. Joan Ignasi Elena Garcia

Sessió 24 de la CC

La sessió de la Comissió de Cultura (CC) s'obre a ****. Presideix Joan Ignasi Elena Garcia, acompanyat de la vicepresidenta, Carme Renedo i Puig, i del secretari, Ernesto Carrión Sablich. Assisteix la Mesa el lletrat Ferran Domínguez García.

Hi són presents [Imma Ferret Raventós](#), [Rocio Garcia Pérez](#), [Guillem Mateo Sellas](#) i [Gisela Navarro Fuster](#), pel G. P. Socialistes i Units per Avançar; [Jordi Bertran](#) i [Luengo](#), [Francesc de Dalmaes](#) i [Thió](#) i [Lluís Puig Gordi](#), pel G. P. de Junts; [Carles Campuzano](#) i [Canadés](#) i [Raquel Sans Guerra](#), pel G. P. d'Esquerra Republicana de Catalunya; [Pau Ferran Navarro](#) i [Lorena Roldán Suárez](#), pel G. P. del Partit Popular de Catalunya; [Manuel Jesús Acosta Elías](#), pel G. P. de VOX en Catalunya; [Susanna Segovia Sánchez](#), pel G. P. Comuns; [Laura Fernández Vega](#), pel G. P. de la Candidatura d'Unitat Popular - Defensem la Terra, i [Sílvia Orriols Serra](#), pel G. [Mixt](#)[membres comissió].

[Assisteix] a aquesta sessió [\[assistents\]](#).

ORDRE DEL DIA DE LA CONVOCATÒRIA

1. Projecte de llei de pressupostos de la Generalitat de Catalunya per al 2026 (tram. 200-00026/15). Departament de Cultura. Compareixença del Govern per a informar sobre el contingut del pressupost del Departament i dels organismes i les entitats que en depenen (art. 131.4 RPC) (BOPC 496, 3).

24CC 01.mp3

El president

Molt bé. A poc a poc, els convidats i els membres de l'equip del Departament de Cultura, si es poden anar situant. Molt bé, ara més o menys hi son... Sí, no? Molt bé. Podem començar? Som-hi.

Doncs benvinguts, les entitats, CoNCA, totes les entitats que ens acompanyen, i naturalment la consellera, el secretari general i tot l'equip i tots els diputats i diputades. Som aquí per un tràmit preceptiu necessari que és la presentació, en aquest cas, de la llei de pressupostos, i concretament del Departament de Cultura, i la compareixença per explicar-ho per part del Govern, de la consellera i també del secretari general.

Farem una intervenció que, com a màxim –amb la idea de subratllar el màxim– ...d'una hora, consellera. I si és d'una hora, d'una hora, perquè el temps és aquest. Aleshores, farem –si volen, si ho necessiten– una suspensió quan acabi de quinze minuts, o no. Vull dir, això si algun dels grups ho demana, la farem, però ha de ser si hi ha petició quan ella acabi la seva intervenció. Després farem les intervencions dels grups, que seran per un temps de deu minuts, màxim també. I la consellera per trenta, i el secretari general per trenta minuts, per donar resposta. I eventualment, si hi haguessin de fer un nou torn perquè així ho estiméssim necessari, doncs tots els grups tindrien –aquells que ho necessitin– cinc minuts. I finalment, doncs, la consellera, quinze. Per tant, sense més, donem la paraula a la consellera Hernández, consellera de Cultura.

La consellera de Cultura (Sònia Hernández Almodóvar)

Moltes gràcies, president. Moltes gràcies, diputats i diputades. Molt bona tarda. Comparec avui, com deia el president, a la Comissió de Cultura per explicar-los la

proposta de pressupostos del 2026 per al Departament de Cultura, com és preceptiu, també com deia el president. De nou, ho faig acompanyada del secretari general de Cultura, el Josep Maria Carreté, que el tinc aquí al meu costat, i dels membres del consell de direcció del Departament de Cultura, a qui vull agrair la feina i avui també la presència, que ens acompanyin. I al Quim Borràs, que és el director general de Patrimoni; el Xavier Fina, que és el director general de Drets Culturals, Creació i Biblioteques; la Carol Duran, que és la directora general de Cultura Popular i Associacionisme Cultural; la Marisol López, que és la directora general d'Innovació i Cultura Digital; l'Eduard Escoffet, que és el director de la Institució de les Lletres Catalanes; l'Edgar Garcia, que és el director de l'ICEC; l'Anna Guitart, que és la directora de l'Institut Ramon Llull; la Isabel Balliu, que és la directora de serveis del Departament de Cultura; i també ens acompanyen algunes de les persones del gabinet de la consellera, també de l'equip del departament que avui ens acompanyen també, a qui també agraeixo molt la feina per arribar avui fins aquí i per la presència. Agraeixo també la presència de la presidenta en funcions del CoNCA, la Margarida Troguet, i el seu director, el Joan Torrent. I també als representants de la plataforma Actua Cultura, que avui també ens han volgut acompanyar: el Quico Peinado, el Toni Albadalejo i no sé si –hi havia d'haver l'Eva– l'Eva Fontanals, que segurament està arribant i, per tant, jo la saludo perquè consti en la compareixença. Finalment, també aprofito per saludar totes les persones que avui seguiu aquesta compareixença en la retransmissió en línia. Agraeixo molt també el vostre interès per la cultura i de tots els que sou aquí.

Com saben tots els que estan aquí presents avui, la setmana passada es van tancar uns acords amb els grups parlamentaris d'Esquerra i Comuns que han permès al Govern presentar un nou projecte de pressupostos per al 2026, uns acords que són fruit de la responsabilitat i del sentit de país. I vull aprofitar per agrair a les persones i als grups parlamentaris que han participat d'aquests acords i que han fet possible que avui puguem presentar aquests pressupostos. Aquest nou projecte incorpora novetats respecte al que vaig tenir l'oportunitat d'explicar a la meva anterior compareixença i, per tant, els vull compartir amb tots vostès, donat que aquest va ser el 4 de març, i per tant avui tinc algunes novetats.

En aquells moments ja els vaig explicar que, en el cas d'aprovar-se els pressupostos –i avui confio molt que aquest cop evidentment els podrem aprovar–, amb 524 milions d'euros disposaríem del pressupost més alt de la història del Departament de Cultura, tant en números absoluts com en percentatge. Doncs bé, avui tinc la satisfacció de fer-los el que per mi és un anunci molt important. Els anuncio la incorporació de cinquanta milions d'euros addicionals que reforcen encara més els recursos disponibles per desplegar les polítiques culturals que Catalunya necessita. Així doncs, els 524 milions que ja vaig anunciar, i amb la suma d'aquests cinquanta milions addicionals, disposem d'un total de 574 milions d'euros per al Departament de Cultura per als pressupostos del 2026. Dit d'una altra manera, això significa que disposem de 168 milions més d'euros que en el darrer pressupost aprovat, que és, com sabem, el del 2023. Repeteixo, 168 milions d'euros més. Això és un quaranta-u per cent d'increment respecte a aquests pressupostos de què parlava del 2023. Es tracta d'un increment molt important –crec que tots hi estarem d'acord–, inèdit a Catalunya, que ens permetrà desplegar polítiques culturals robustes i decidides per garantir els drets culturals del conjunt de la ciutadania i impulsar la cultura arreu del país i també, evidentment, a l'exterior.

Abans de desenvolupar aquestes xifres, però, permetin-me que els expliqui el context pressupostari en què s'ubica i, per tant, que els parli dels pressupostos globals de la Generalitat. Com ja hem anat explicant aquests dies, els pressupostos de la Generalitat per al 2026 són ambiciosos i de mirada llarga i suposen un salt endavant en àmbits estratègics com el progrés social, la cohesió social, l'autogovern, l'impuls a l'habitatge, la defensa del català i, per suposat, la cultura. Uns pressupostos que donen estabilitat per fer front als grans reptes que té plantejats el país. Els comptes preveuen una despesa de 49.162 milions d'euros –els mateixos que ja vam presentar el febrer– i, addicionalment, i gràcies als acords assolits amb Esquerra i amb els Comuns, s'hi incorporen 4.693 milions d'euros amb impacte al període 2026-2030. Aquests són els pressupostos de les inversions i els serveis de l'equilibri territorial que repercuteixen directament en el benestar de les persones. Són els pressupostos que Catalunya necessita. En definitiva, uns recursos que ens permetran fer polítiques ambicioses sense posar-nos límits per poder donar resposta als principals reptes del país. Uns pressupostos que ens permeten guanyar el futur.

Passo a detallar les dades d'aquest pressupost en l'àmbit de cultura. Com els deia, els nous comptes del Departament de Cultura per al 2026 farà que disposem de 524 milions d'euros més cinquanta milions d'euros addicionals. Són, doncs, 574 milions d'euros per a la cultura i permetin-me que ho subratlli de nou: 168 milions d'euros més que en els darrers pressupostos aprovats l'any 23 i, per tant, que suposen un increment d'un quaranta-u per cent, un increment percentual que està per sobre de la mitjana del conjunt de departaments i que, al meu parer, demostra l'aposta i l'interès d'aquest govern per prioritzar la cultura i posar-la al lloc que li correspon en el marc de les polítiques públiques, com a quart pilar de l'estat del benestar i com a eina clau de la prosperitat compartida. Com els he dit abans, mai a la història d'aquest departament s'havia assolit una xifra tan alta, ni s'havia experimentat un creixement tan important entre dos exercicis pressupostaris.

Pel que fa al pes sobre el pressupost global de la Generalitat, la xifra també és la més alta de la història. Així, si comptem els recursos addicionals assignats al 2026 –aquests cinquanta milions de què parlava que incorpora aquest nou projecte de pressupost–, el percentatge destinat a polítiques culturals supera l'1,8 per cent del pressupost global de la Generalitat, tres dècimes per sobre de l'1,5 del pressupost del 2023. Com saben –també ho vull subratllar, perquè quedi clar i tots entenguem de què parlem–, aquest percentatge es calcula a partir dels fons no financers i no finalistes i tenint en compte el pressupost de Política lingüística, ja que és així com es comptava el 2023 en els exercicis anteriors. I és així, doncs, que tenim una referència que hem de contemplar per poder valorar el creixement real. Aquest 1,8 ens deixa molt a prop i ben encaminat, sobretot, per assolir el 2 per cent abans d'acabar la legislatura, tal com és el nostre compromís. Com bé saben, dins del projecte de llei de drets culturals –tots els que estan aquí coneixen aquest projecte i alguns de vostès hi estan treballant– que s'està tramitant en aquest Parlament, hem incorporat l'obligació del govern de destinar un mínim del 2 per cent del pressupost justament al Departament de Cultura. També en diverses resolucions aprovades per aquest Parlament i en diversos acords signats entre els grups d'Esquerra, PSC i Comuns, es reitera el mandat d'assolir-ho dins d'aquesta legislatura. Aquest és el nostre compromís i, com veuen, doncs, l'estem complint.

Com ja hem dit altres vegades, i com és mandat d'aquest Parlament, és important

Fitxer 24CC2

començar a parlar també de la despesa en cultura en termes d'euro per habitant. Ho hem parlat sovint, ho hem parlat en diverses compareixences, ho hem parlat amb tots vostès. Aquests són els paràmetres que s'utilitzen a nivell europeu i que ens permeten tenir la fotografia completa pel que fa a la inversió pública en cultura per part del conjunt de les administracions i no només del pressupost de la Generalitat. Així doncs, si mirem la inversió per habitant del Departament de Cultura, amb aquest pressupost ens situaríem al 76,8 euros per habitant, uns vint-i-un euros per habitant més que el 2023, que representa un 38,5 d'increment amb aquesta manera de mirar-nos els pressupostos. Si mirem el conjunt d'administracions públiques que realitzen despesa i inversió en cultura a Catalunya, la xifra gairebé arribarà als 220 euros per habitant, vint-i-quatre euros per habitant més que el 2023 i, per tant, amb un increment d'un 12,3, gràcies, en bona mesura, al creixement del pressupost de la Generalitat, naturalment. I això, ho torno a dir, també, com vaig dir-los-ho a l'anterior compareixença, que Catalunya ha crescut en població de manera molt significativa els darrers anys. És una xifra que ens ha d'estimular a assolir la mitjana europea, que és de 241 euros per habitant, i per això l'hem de continuar fent créixer en totes les administracions que intervenen en l'àmbit de la cultura. Amb aquests pressupostos, des de la Generalitat fem un gran salt endavant, i això ens esperona doncs a seguir avançant.

Tot seguit els exposaré com es distribueix aquest pressupost per capítols i unitats del departament, que, com saben, penso que és una manera de veure molt clarament com es reparteixen els diners. I també tornaré a fer una mirada per àmbits diferents, perquè crec que doncs, depenent de qui escolti, la mirada..., interessa tenir els números des de punts de vista diversos. I més endavant, com deia, els detallaré alguns dels projectes on aniran aquests increments pressupostaris i que ens permetran doncs impulsar-los d'acord amb el pla de govern i amb els eixos del departament i com impacten doncs en el benefici de la ciutadania i arreu del país.

És important destacar que aquestes dades no contemplen els 50 milions addicionals. Estem treballant –com saben, això és un acord molt recent, per tant, els anirem repartint– amb les direccions generals del departament i amb les diferents unitats

per valorar-ne la distribució segons les prioritats que ens hem marcat. Tot i així, sí que els vull dir que, principalment, aquests 50 milions addicionals, aquests recursos addicionals, es destinaran a reforçar les inversions previstes, moltes de les quals ja tenim engegades i d'altres que estan previstes; també a impulsar els drets culturals de la ciutadania a través dels diferents instruments que anem desenvolupant, però mitjançant sobretot el pla d'equipaments i serveis culturals de Catalunya, i, per descomptat, a vertebrar el sector cultural a través de la política de subvencions als municipis, a les entitats i a les empreses. Com saben, la destinació a subvencions és una part molt important del pressupost de Cultura. Estic convençuda que molt aviat els podré doncs donar detalls molt més concrets d'aquesta distribució.

Mentrestant, doncs, els recordo la distribució per capítols pressupostaris, que ja els vaig avançar al març. El 2026 es destinaran 38,5 milions d'euros a remuneracions de personal, per tant, això vol dir el capítol 1. És un increment d'un catorze per cent, i vol dir que estem assignant el 2025 pràcticament 2 milions més d'euros a retribucions. 29,3 milions de despeses corrents de béns i serveis –capítol 2, com saben–; vol dir un increment del divuit per cent. Només tenim 6 milions destinats a despeses financeres i 334,6 milions a transferències corrents, que és el capítol quart –un increment del vint-i-vuit per cent. Aquest, evidentment, és el capítol més important, ja que comprèn, com saben, les transferències que fem a les entitats, als equipaments adscrits al departament així com a la política de foment mitjançant beques, ajuts i subvencions a persones i entitats i empreses del sector. I una xifra de 119,3 milions d'euros a les inversions, repartides en els següents capítols: 21,9 a inversions reals, 56,4 a transferències de capitals a tercers per inversions i 41 milions a variacions d'actius financers, que això representa un quaranta-set per cent més. Aquests són doncs els capítols 6 i 8. Si s'ho miren percentualment, amb els percentatges que els he anat dient, veuran que parlem d'incrementos percentuals molt importants.

Tot seguit els recordo la distribució per direccions generals i unitats del Departament de Cultura, que segurament és una manera també molt clara d'entendre la distribució, que donen una altra lectura, com els deia, a l'espera de poder distribuir també, com els deia, en aquestes unitats aquests 50 milions d'euros addicionals. La Direcció General del Patrimoni Cultural gestionarà 146,7 milions d'euros. Com

saben, aquesta direcció general té dins dels seus pressupostos l'Agència Catalana de Patrimoni Cultural i, per tant, distribuïrem en aquestes ds unitats, diguéssim, aquests diners. Pràcticament 96 milions d'euros aniran a la direcció general, el que suposa uns 27 milions d'euros més i, per tant, un increment per a aquesta direcció d'un quaranta per cent. I 50..., quasi 51 milions –50,8 milions– restants que aniran a l'Agència Catalana del Patrimoni, amb un increment de 17 milions i, per tant, amb un increment percentual del 50,4 per cent. La Direcció General de Drets Culturals, Creació i Biblioteques gestionarà 117 milions d'euros; això són 23,1 milions més i suposa un increment del vint-i-cinc per cent. La Direcció General de Cultura Popular i Associacionisme Cultural gestionarà 16,2 milions d'euros; són 3,4 milions més i representa un increment del 26,6. La Direcció General d'Innovació i Cultura Digital gestionarà 7,5 milions d'euros; això és 1 milió més que el 2023 i suposa un increment del 15,4 per cent. La Institució de les Lletres Catalanes gestionarà 5,5 milions; això són 1,3 milions més que el 2023 i és un increment per a la institució del trenta per cent. A l'ICEC se li transferiran 123 milions d'euros; són 28 milions més que en l'exercici anterior, l'últim exercici aprovat, i representa pràcticament un trenta per cent d'increment –un vint-i-nou per cent. L'Institut Ramon Llull rebrà 15,5 milions d'euros del Departament de Cultura; això són 3,1 milions més que el 2023, amb un increment del vint-i-cinc per cent. Com saben, el Llull és el principal instrument d'internacionalització de la cultura catalana, una eina de les més efectives per posar en valor la creativitat i el dinamisme cultural del país i consolidar el seu lideratge internacional en molts àmbits, així com per reforçar l'aprenentatge de la llengua catalana arreu del món. El Conca disposarà d'1 7 milions, cent mil euros més que al pressupost del 2023, i això suposa un increment del sis per cent.

En definitiva, i com han vist, totes les unitats i òrgans del Departament de Cultura creixen significativament en el seu pressupost, tant en números absoluts com en percentatge, i encara ho faran més, naturalment, amb la distribució dels 50 milions addicionals que hem incorporat amb els darrers acords de pressupostos. Tot això els permetrà incrementar l'impacte de la seva actuació, com els exposaré també més endavant.

Arribats a aquest punt, doncs, i més enllà dels capítols del pressupost i d'aquesta distribució en unitats, vull compartir també amb vostès altres mirades, com els deia,

d'aquests comptes –també com ja vaig fer a l'anterior compareixença–, posant el focus en l'aposta pels equipaments públics i en el pes, també, de les subvencions com a eina al servei de les polítiques culturals transformadores que tirem endavant i que volem continuar tirant endavant. Quin impacte tindran, doncs, aquestes xifres en el sector públic?

Començo per aquí. En els pressupostos del 26, el Departament de Cultura farà una aportació de 91 milions al conjunt dels equipaments i projectes culturals del sector públic, propis i participats; això representa un increment de 22 milions i un trenta-dos per cent més en termes percentuals. Els recordo quins són alguns d'aquests equipaments consorciats o de titularitat de la Generalitat, eh?: el MNAC, el Teatre Nacional, el Museu de Ciències Naturals, la Biblioteca de Catalunya, l'Auditori, el Liceu, el Palau de la Música, el Mercat de les Flors, el Teatre Lliure, el MACBA, la Fundació Miró, la Tàpies, el Museu de Lleida, el Consorci del Patrimoni Mundial de la Vall de Boí, el Consorci de la Seu Vella de Lleida, el Consorci del Patrimoni Romà de Tàrraco i la Fira Mediterrània de Manresa, entre d'altres.

Quin pes tindrà tot això en les subvencions? Més enllà de les aportacions directes als equipaments i projectes que acabem de veure, els ajuts a les subvencions que atorga el departament per a l'activitat cultural, tant a través de l'ICEC com del Lull com de l'OSIC, que, com saben, és l'oficina que gestiona les subvencions de les diferents direccions generals, representen una part molt important, com els deia al principi de la meua compareixença, dels diners que el Departament de Cultura gestiona; en concret, són 226,3 milions d'euros, el quaranta-tres per cent del total del pressupost del Departament de Cultura. Per tant, estem parlant de molts diners i d'una part percentual molt important i, per tant, una gestió que hem de fer molt acurada i en la que posem doncs molta intenció. Això són 60,7 milions més que en l'anterior exercici i, per tant, representen un increment del trenta-set per cent en subvencions, que, com els deia, s'incrementarà amb els 50 milions addicionals de què disposarem.

Com he dit en altres ocasions, aquesta és una de les vies a través de les quals fem política cultural, i ho fem amb el convenciment absolut, mitjançant la cooperació amb els ajuntaments, amb entitats i amb empreses culturals, sempre amb l'objectiu de

fomentar les arts i la creació, d'internacionalitzar la cultura catalana, de fomentar la participació i de garantir l'accés per a tota la ciutadania. I ens permeten fer-ho amb capil·laritat, en tots els barris, pobles i ciutats, i amb la col·laboració imprescindible dels municipis, del món local, i amb la implicació de les persones i entitats que treballen arreu i en els diversos àmbits de la cultura.

Fins aquí els he explicat les grans xifres, l'estructura general i alguns focus del pressupost del 2026. Però, naturalment, hi ha una pregunta sempre molt important, que és: per fer què? Tal com els he dit fa una estona, la meua principal motivació i la del departament que encapçalo i de tot l'equip és transformar aquests recursos en polítiques i serveis culturals que arribin arreu i a tothom, que dinamitzin la societat i que contribueixin a esborrar les desigualtats pel que fa a l'accés i a la participació en la vida cultural del país. Com m'han sentit dir en diverses ocasions, aquesta ha de ser, aquesta està sent la legislatura dels drets culturals, i, en conseqüència, aquests són els pressupostos dels drets culturals.

També m'han sentit dir i explicar els cinc eixos en els que estem centrant l'acció d'aquest departament, recollits en el pla de govern: garantir els drets culturals, consolidar el sistema cultural ben vertebrat, valoritzar el patrimoni, impulsar la creació i enfortir la cultura digital i audiovisual. I els pressupostos que avui els torno a presentar responen, és clar, com no pot ser d'una altra manera, a aquest compromís. Els exposaré de nou les principals accions estratègiques que, gràcies a aquests pressupostos, i en el benentès que comptarem amb el seu suport, podrem impulsar i desplegar.

Pel que fa a aquesta primera prioritat, la de garantir aquests drets culturals, el 2026 finalitzarem la redacció del pla d'equipaments i serveis culturals de Catalunya de la mà del món municipal. Aquest pla incorporarà la creació, com saben, d'una xarxa d'equipaments culturals de proximitat, prevista, també com saben, en el projecte de llei de drets culturals. Per fer possible tot això, el 2025 obrirem una primera línia de subvencions de 51 milions d'euros per quatre anys –per tant, una línia quadriennal– per a la millora i construcció d'equipaments culturals arreu del país i, un cop redactat el pla, obrirem una nova línia de 100 milions d'euros per completar-lo. Com veuen, es tracta d'un pla d'inversions molt important en equipaments culturals que ens

permetrà fer un gran pas endavant per fomentar l'accés i la participació cultural arreu del país i fer-ho de forma planificada i coordinada, com els he dit, amb tots els municipis. Aquest estiu portarem la memòria preliminar d'aquest anomenat Pescat –fins ara anem dient-ne així–, aquest pla d'equipaments i serveis, per a l'aprovació de govern.

En paral·lel, i per tal d'apropar la programació cultural arreu de Catalunya i omplir de continguts els espais culturals, impulsarem nous circuits i gires i programes d'exhibició, com ja també els he explicat en altres ocasions, així com una ampliació dels serveis de mediació, de serveis tècnics, etcètera, per poder acompanyar doncs sobretot el món local allà on no poden arribar-hi, amb un pressupost de 18,5 milions d'euros i amb un creixement, per tant, de 7,2 milions, que és un seixanta-quatre per cent

Fitxer 24CC3

d'increment i s'inicia una convocatòria triennial de 17 milions d'euros per als equipaments escènics i musicals locals, els famosos E3.

També dins de l'àmbit dels drets culturals, el 2025 estem consolidant el programa per a la presència de les arts i la cultura en l'educació. Com saben, un pla molt important per a aquesta legislatura, que el farem créixer amb un pressupost de pràcticament 2 milions –1,8 milions d'euros–, per tal que els centres educatius del país despleguin els projectes que s'estan dissenyant o que ja s'han posat a prova en alguns municipis. Com saben, aquest és un programa molt important, perquè l'educació i la cultura són un binomi indissociable. Crec que la majoria d'aquest Parlament ho compartim, per no dir que tots ho compartim, n'estic segura. I la nostra aposta és consolidar aquest programa com a projecte estable del Parlament, també, com saben.

I per fomentar la participació cultural de base incrementarem el suport a l'associacionisme cultural, que tindrà un pressupost de 12,6 milions d'euros, 1,8 milions més que el 2023, amb subvencions per a entitats i activitats de cultura popular i mesures per impulsar la cohesió social, reforçar la comunicació i la millora de la seguretat de les entitats i de les associacions culturals, que és un tema que els

preocupa molt, a totes elles, i que ens preocupa, a nosaltres, també. Perquè no oblidem que l'associacionisme cultural i la cultura popular són la porta d'entrada i la primera baula de la participació de la vida cultural per a moltes persones a Catalunya.

Encara pel que fa als drets culturals, continuarem desplegant el pla nacional del llibre i la lectura, que comptarà amb un pressupost de 8,3 milions d'euros. D'aquest import, el departament i les seves entitats n'aporten 6,4. Un pla que impulsem a través de la Institució de les Lletres Catalanes pel que fa al Departament de Cultura i que, com saben, compta amb la participació de nombrosos agents vinculats al llibre i la lectura, entitats del departament i també del Govern, i que ja té totes les mesures en marxa per tal d'assolir l'objectiu d'incrementar els índexs lectors arreu del país, en totes les seves franges d'edat, i especialment de lectors en llengua catalana.

Aquí voldria posar en relleu que, gràcies a l'acord amb Esquerra, s'ha donat un impuls molt important al pla de biblioteques escolars, amb 18,8 milions d'euros. Malgrat que la partida pressupostària no està assignada al Departament de Cultura, sinó al Departament d'Educació, jo me la sento com una aportació també a la cultura. Ho torno a dir: estan assignats al Departament d'Educació, però aquesta és una iniciativa estratègica per a la cultura que desenvolupem conjuntament i que està també en el marc d'aquest pla i, per tant, també volia destacar-la, que crec que és molt important.

Segona prioritat: consolidar el sistema cultural, vertebrar-lo. Com ja els vaig dir en la darrera compareixença, per tal de garantir l'exercici dels drets culturals i seguir projectant la cultura catalana cap endins i cap enfora, ens cal aquest sistema molt ben vertebrat. I, per tant, en els pressupostos del 26, fem una aposta per aquesta estructuració.

Així, destinarem 184 milions d'euros fins al 2029 per a inversions en els equipaments nacionals. Els les explico i els les actualitzo en l'estat d'execució de cadascuna d'elles, perquè ja els vaig explicar les assignacions en l'anterior compareixença, però els actualitzaré on som a dia d'avui: 10,4 milions per a la rehabilitació de l'edifici de La Foneria i la seva transformació en aquest nou equipament nacional per a l'art i la cultura digitals, que en aquests moments ja es troba en la fase de licitació de les

obres; 7 milions per a la rehabilitació del Palau Requesens per ubicar-hi la tan anhelada Casa de les Lletres, aquest nou equipament nacional en l'àmbit de la creació i la difusió literàries, que també es troba en aquests moments en fase de licitació de les obres; 16,5 milions per a l'ampliació de l'Arxiu Nacional, que aquest any finalitzarà la primera fase de les obres, i 5,5 milions per a les obres de reforma de la Biblioteca de Catalunya, que estan ja iniciades; 3,4 milions per a l'ampliació dels dipòsits del Centre de Conservació i Restauració de la Fílmoteca de Catalunya, que es troba també en fase de redacció del projecte; 5,3 per a l'ampliació del Macba, que ja està en fase d'execució; 1,7 per a la reforma del Mercat de les Flors, que aquest any finalitzarà la primera fase, i també una inversió de 75 milions d'euros per a la reserva nacional i una de 60 milions per a l'ampliació del MNAC, com saben, que els detallaré més endavant en l'apartat de patrimoni, si els sembla bé.

També impulsarem les xarxes i sistemes culturals arreu del país, amb una dotació de 35,9 milions –quasi 36, per tant–, que és un increment de 6,5 milions. Articular aquest sistema és una concreció dels drets culturals en clau territorial. I aquí vull destacar el sistema públic de lectura, la xarxa de biblioteques, que, com saben, són els equipaments bàsics d'accés a la cultura. I destinarem 23,5 milions d'euros per a la millora de les biblioteques existents. Això són 3,4 milions més que el 23, un disset per cent d'increment. En aquest punt aprofito per dir-los que, tal com hem anat parlant amb la majoria de vostès, incorporarem una esmena a la llei de mesures que modifiqui la llei de biblioteques per tal de garantir la cobertura de places vacants amb bibliotecaris titulats.

Al sistema públic d'espais escenicomusicals, format per equipaments municipals, tots ells articulats pel Departament de Cultura i que tenen com a capçalera els equipaments nacionals, el 2026 hi destinarem 8,3 milions d'euros, que són 2,6 més que l'anterior exercici, amb un quaranta-sis per cent d'increment.

I, finalment, el sistema d'arts visuals, que encapçala el Macba, com saben, [00.06.32 #41,6 milions], 600.000 euros més, un disset per cent d'increment. Un cop tinguem elaborat el pla d'equipaments i serveis culturals i estigui aprovat i gràcies als recursos addicionals, millorarem les dotacions de tots aquests sistemes, tot analitzant i prioritzant els territoris amb més necessitats.

En paral·lel, reforçarem els equipaments culturals d'iniciativa empresarial, com teatres, sales de concerts, cinemes, llibreries, galeries d'art, mitjançant línies de subvencions per tal que puguin rehabilitar i actualitzar els equipaments i, alhora, perquè desenvolupin programacions de qualitat i incrementin l'oferta cultural accessible arreu del país. Aquestes línies de subvencions estaran dotades amb 11,2 milions d'euros; són 4 milions més que l'any 23, per tal de reforçar el paper d'aquests espais com a centres de difusió de les arts i la cultura als pobles i ciutats de tot el país.

I encara pel que fa a l'enfortiment d'aquest sistema cultural, com saben, vull destacar la posada en marxa d'una plataforma de dades de la cultura. És una plataforma molt reclamada, molt necessària, que està aprovada pel Govern a començaments d'aquest any i que està desenvolupant un primer projecte pilot per al seguiment del consum cultural, finançat amb fons Next Generation de la Unió Europea. Aquesta ha de ser una eina principal per a l'impuls del desenvolupament de públics –molt important– i per fer un seguiment del compliment de la llei de drets culturals, que serà la base del que coneixerem com a «observatori de la cultura», amb una inversió, com els vaig explicar, de 400.000 euros que ens ha de permetre recollir les dades generades pels diversos àmbits i equipaments culturals, tant públics com privats, posar-les a disposició de tothom i, per tant, dissenyar polítiques públiques que responguin a les necessitats de la gent i als reptes del país.

Pel que fa a la tercera prioritat, el patrimoni, la seva valorització, ja m'ho han sentit dir en més d'una ocasió, però avui també vull reforçar aquesta idea: el patrimoni cultural català és un element d'identificació col·lectiva de primer ordre, un factor clau de desenvolupament social, territorial i econòmic del país. El conjunt dels monuments, les col·leccions, els arxius, els equipaments patrimonials, així com les pràctiques que conformen la cultura popular i tradicional, ens permeten explicar-nos com a cultura, ens permeten definir-nos i ens permeten autoidentificar-nos com a societat des dels nostres orígens, però també per anar-nos construint com a societat en l'actualitat i per la nostra cohesió i autoidentificació col·lectiva. El pressupost del 26 és també reflex d'aquest desenvolupament.

L'ampliació del Museu Nacional, com els deia, rebrà una inversió de 60 milions d'euros per part de la Generalitat, dels 122 aportats per les diverses administracions implicades i que és el cost del projecte fins a l'any 2029. Aquesta inversió ha de seguir impulsant el MNAC com a museu insígnia entre els nous museus del segle XXI i consolidar-lo com a capçalera del sistema català i projectar-lo com un equipament de referència a nivell internacional. On som en aquests moments? Doncs ja s'ha adjudicat el projecte arquitectònic que, com saben, vam presentar públicament, i molts de vostès van poder ser presents en aquella presentació.

Posarem en marxa les reserves nacionals mancomunades, que acolliran i gestionaran els fons dels museus d'arreu del país, tot donant resposta a aquesta demanda logística i d'espai que molts dels museus necessiten i a la que no poden donar compliment, amb una dotació de 75 milions d'euros fins al 2029.

També destinarem 15 milions d'euros entre el 26 i el 28 per impulsar programes de socialització del patrimoni, com saben. Un d'ells, i molt important, «Els ulls de la història», conegut de tots vostès i que desplegarem en aquesta segona fase a la Colònia Sedó d'Esparreguera, al Castell de Cardona, al teatre romà de Tarragona, al jaciment del Pla d'Almatà de Balaguer i a la ciutat ibèrica d'Ullastret, amb 13 milions d'euros entre el 26 i el 28, i també amb la incorporació d'una nova línia de subvencions específica per a d'altres equipaments més enllà dels esmentats també de 3 milions d'euros entre el 26 i el 28. Jo aprofito per dir-los que la setmana que ve inaugurarem el darrer dels equipaments de la primera fase, el de Sant Pere de Rodes. Estan, per descomptat, tots convidats a veure aquesta nova experiència.

I a l'inici del projecte sobre patrimoni també immaterial, amb «Els ulls de la festa», amb aquesta mateixa metodologia, que serà un equipament itinerant per reforçar la cultura popular festiva a les escoles i als municipis d'arreu del país, amb una inversió de 2 milions també entre el 2026 i el 2027.

D'altra banda, com saben, ja s'ha constituït el Consorci del Patrimoni Romà de Tàrraco, i estem treballant per la seva posada en funcionament, amb 2 milions d'euros per al 2026 i una inversió sostinguda en el temps per tal de tenir una gestió eficient i un relat unificat que n'impulsi la socialització i el projecte internacionalment.

Està previst que el pressupost del consorci i les bases per a la direcció general s'aprovin al consell general que tenim convocat per al proper mes de juny.

També impulsarem i dinamitzarem el jaciment andalusí, com els deia, del Pla d'Almatà de Balaguer, amb 3 milions d'euros, i amb 6,1 milions fins al 2028, amb l'objectiu de projectar nous relats que ens expliquin com a país, amb tota la seva riquesa i amb tota la seva diversitat. I el primer semestre d'aquest any ja hem redactat els projectes d'adequació de l'espai i de l'entorn del jaciment.

Pel que fa a la socialització del patrimoni immaterial sonor, ja saben també que destinem cinquanta mil euros a la digitalització dels arxius de la Fonoteca de Música Tradicional Catalana.

Parlo ara de la quarta prioritat, l'impuls a la creació. Com he dit en moltes ocasions Catalunya és un país de creadors, i hem d'acompanyar tota aquesta energia artística que ens identifica per tal que pugui continuar sent la base d'una cultura viva i dinàmica, amb un sentit crític per parlar de tu a tu amb les altres cultures del món també. Sense anar més lluny, segur que saben que la setmana passada vam acompanyar el mestre Jordi Savall a Múnic en un acte de reconeixement per la seva trajectòria artística. Un premi molt important, que ve a ser el Nobel de la música. I també vam acompanyar Aina Clotet a Cannes, on va ser reconeguda com a actriu revelació per una pel·lícula en català que ella mateixa ha dirigit.

Volem posar les condicions necessàries, doncs, per tal que els artistes puguin continuar desenvolupant en llibertat i plenitud tot el seu talent creatiu. És amb aquesta voluntat que despleguem el pla per a la creació artística de Catalunya, amb una despesa de 28,6 milions d'euros, que és un increment d'11 milions a aquest pla. Incorpora, doncs, diners per a les línies de suport, per a les beques, per a les subvencions, per als programes de foment a la creació i també per a la creació i el desenvolupament de projectes audiovisuals, laboratoris i residències distribuïts, tal com els vaig explicar en l'anterior compareixença, i no m'hi estendré, no entraré en els detalls; també en les línies de suport a la creació immersiva i a la incubació de projectes digitals, a les beques de creació per a autors i programes per a les noves veus i espectacles sobre la literatura catalana, i per impulsar la creació de les arts d'arrel, la música i la dansa. També en aquest cas a través de l'Obrador d'arrel.

Aquest pla també comprèn l'elaboració d'un mapa de residències, com saben, de residències artístiques i centres de creació, que ens permetrà prioritzar-ne la construcció arreu del país o la destinació d'ajuts o de suport econòmic de manera planificada i endreçada.

També incrementarem els recursos

Fitxer 24CC4

destinats a l'adquisició d'obres d'artistes contemporanis per a la col·lecció nacional, amb una dotació d'1 milió d'euros, 350.000 euros més que l'anterior exercici. Una iniciativa que, sense anar més lluny, ahir mateix va ser reconeguda amb el premi al col·leccionisme, atorgat pel Gremi de Galeristes d'Art de Catalunya i l'Associació de Galeries d'Art de Barcelona.

Acabo ja amb la cinquena prioritat, que és la d'enfortir la cultura digital i audiovisual. Seguirem fent, no?, un pas més per a l'impuls i la consolidació del sector audiovisual català i en català, en tota la seva cadena de valor, amb una inversió de 36 milions d'euros. Això és un increment vint-i-tres per cent respecte al pressupost de 2023.

Fins ara, aquest suport ha permès a les empreses fer realitat produccions ambicioses, amb un increment notable de públic a les sales i a les plataformes, i amb capacitat per competir amb peu d'igualtat en el pla internacional, amb presència en festivals d'arreu del món i premis i certàmens, com el de Locarno, Venècia o Cannes, com han vist de nou fa pocs dies, amb deu produccions catalanes, la presència més gran de la història en aquest festival.

I volem seguir apostant per aquest sector estratègic, amb un impuls especial del cinema en català per tal que arribi a tota la ciutadania. En aquest sentit, posarem en marxa el pla de desenvolupament de públics per a l'audiovisual en català, amb una inversió de 5,2 milions d'euros.

Aquest pla incorpora un programa per a l'alfabetització de l'audiovisual als centres escolars, una iniciativa per crear hàbits de consum i acostar els llenguatges audiovisuals en català a l'alumnat de primària i secundària de tot Catalunya, amb un pressupost d'1 milió i mig d'euros.

Aquest pla concentra a la perfecció dos eixos dels prioritaris dels que hem parlat fins ara: l'impuls a l'audiovisual, com els deia, i els drets culturals, mitjançant aquest binomi de cultura i educació.

A banda d'això, també farem una inversió de 56,2 milions d'euros entre el 2026 i el 2028, amb fons finalistes de l'Estat, en els projectes de la nau de turbines, els nous platós del Parc Audiovisual de Terrassa i la compra de sòl terciari per al desenvolupament del Catalunya Media City.

Aquests fons el gestionarem conjuntament, com saben, amb els departaments de Presidència i de Recerca, que estan involucrats en el desenvolupament d'aquest projecte del Catalunya Media City.

I tal com els vam avançar en l'apartat, com els he avançat en l'apartat d'inversions, estem destinant 10,4 milions fins al 28, per al projecte de La Fonèria, aquest centre d'arts digitals.

Abans d'acabar, i més enllà de cinc eixos, vull explicar-los l'aposta que, amb aquests nous pressupostos, estem fent per tal d'impulsar la cultura en llengua catalana. Estem parlant de més de 100 milions directes per fomentar el català des del Departament de Cultura.

Això són 7,3 milions per a l'organització i difusió d'activitats de cultura popular en català; 5,5 per a fomentar la creació i la difusió de la literatura catalana; 4,5 per a projectes culturals digitals en llengua catalana; 4,3 per a la internacionalització de la llengua i la creació cultural en català mitjançant l'Institut Ramon Llull.

I avançar-los que, amb els nous recursos extraordinaris, amb aquests 50 milions de més, l'Institut Ramon Llull estendrà l'ensenyament de la llengua catalana al món més enllà de l'àmbit universitari, com feia fins ara.

I 80 milions més de suport a projectes culturals empresarials en què el català és un requisit indispensable. Entre aquests, voldria destacar la dotació extraordinària de 2 milions d'euros per a la línia de subvencions a la producció editorial en llengua catalana, que es publicarà el proper dilluns 1 de juny.

Aquesta dotació extraordinària suposa un increment d'un setanta-set per cent, ja que la dotació inicial del pressupost del 23 era de 1,1 milions d'euros. Tot això sense

comptar, per descomptat, les convocatòries d'ajuts, com sempre els explico, en les quals la llengua catalana puntua favorablement en els criteris de valoració.

Com veuen, es tracta d'una aposta ferma per impulsar el català, també des de l'àmbit de la cultura. Un compromís del Govern que s'emmarca en el pla nacional de la llengua, que aquesta setmana ha celebrat el primer aniversari del seu desplegament, de la seva aprovació i del seu desplegament. Perquè la llengua, doncs, per suposat, és el nervi de la nació, és el nervi de la cultura i és l'element que ens singularitza i que ens defineix com a cultura.

En conclusió, i ara sí acabo. Gràcies als acords del Govern, amb els grups d'Esquerra Republicana de Catalunya i dels Comuns, el 2026, Catalunya tindrà els pressupostos que el país i la seva gent necessiten, i que representen una fita històrica per a la cultura, amb 574 milions d'euros, i, per tant, un quaranta-u per cent més d'increment per a la cultura. És el pressupost de les inversions i els serveis, el pressupost que ens vincula a aquesta futura llei de drets culturals que tenim en tramitació al Parlament.

Vull agrair el suport del conjunt del sector de la cultura en el camí que ens ha portat fins aquí també. Tenim el compromís de seguir incrementant aquests recursos, per revitalitzar un patrimoni que ens explica i ens cohesiona, per reforçar el sistema cultural i per garantir els drets de tota la ciutadania arreu del país.

I ho farem junts, parlant, dialogant i trobant els consensos que facin falta, perquè la cultura és un espai de complexitat, de matís, de diàleg i de pensament crític. I avui més que mai, és un antídoto imprescindible davant els discursos simplistes que ens volen dividir i confrontar.

Una cultura de tothom i per a tothom.

Moltíssimes gràcies per la seva atenció, i resto, per suposat, a la seva disposició per atendre tots els dubtes i tots els aclariments que els facin falta.

El president

Moltes gràcies, consellera. I ara, pel Grup de Junts per Catalunya, té la paraula el diputat Jordi Bertran.

Jordi Bertran i Luengo

Gràcies, president. Bona tarda, consellera. Bona tarda a tots els assistents. Bona tarda, conseller Puig, que ens està seguint online. Bé, d'entrada, xifres absolutes que augmenten el pressupost, la qual cosa hem d'estar molt contents. Des de Junts ho estaríem més si el dèficit que se'n va cap a Madrid, aquests 21.000 milions d'euros, segons les dades del 2022, que ara ja serien 28.000, doncs, tornessin cap aquí, no?

Això crec que també seria una bona notícia per a tots. I també l'animo, consellera, que vostè empenyi, des del Departament de Cultura, perquè això s'aconsegueixi. Perquè segurament en lloc dels 49.000 milions d'euros totals que projectaven, en tindríem 77.000, i estaríem, doncs, més contents, perquè, ara, bona part d'aquests diners que augmenten es deuen a que també augmenten els impostos que paguem les catalanes i els catalans. I, per tant, també ens agradaria que aquests impostos deixessin d'anar cap als altres llocs de l'Estat.

Bé, en tot cas, he fet aquesta petita pinzellada inicial. Em sap greu, consellera, que després de tres mesos segueixi instaurada en el rol del cor d'ancians d'Èdip Rei. Jo pensava que el pas pel Nacional la faria reflexionar al veure la tragèdia en directe, no? Però em sembla que vostè no ha volgut aturar la catàstrofe ni ha volgut variar l'oracle, que ja li vaig anunciar al mes de març, i Èdip ha acabat matant la seva mare esposa per finalment treure'ls-hi els ulls, no?

Jo crec que vostè continua instaurada en aquest paper de cor grec de la tragèdia de Catalunya, que vostè sabia com havia d'acabar, doncs, la funció, però ha preferit continuar captiva d'aquest paper que li ha encarregat el Partit Socialista.

Entre la compareixença que va fer al març i avui, han passat per una sèrie d'escenes, algunes de les quals no estaven previstes, i algunes d'elles molt greus. Per tant, més motiu per a la reflexió, no?

Per exemple, el seu grup parlamentari va votar fa pocs dies aquí, en el Parlament, en contra de que el Govern del senyor Salvador Illa «apretés» el ministre Urtasun perquè l'Institut del Patrimoni Cultural d'Espanya reclamés aquest informe necessari que, en canvi, el propi ministre, doncs, es vanta d'utilitzar per defensar el no trasllat del *Guernica*. Això és una escena important que ha passat enmig.

Vostès van votar al costat del PP i de VOX. Fins i tot el partit del senyor Urtasun els va deixar en evidència aquí, en aquest hemicicle. D'altra banda, quan la seva companya consellera Romero anunciava els nous números, doncs, la plataforma Actua no s'estava de recriminar-los, a través de les xarxes, que no havien complert el compromís del dos per cent, perquè, en definitiva, consellera, és el que vostè es va comprometre, i el que aquest Parlament es va comprometre.

Vostè ens ha donat unes xifres que ja la felicito, està molt bé que s'incrementin els diners, però aquí es va aprovar una altra cosa. Aquí que es va aprovar un dos per cent. Està molt bé aquest càlcul que fa de sumar la llengua a la cultura, que allà també hi figura, la consellera Romero ho posa així, però és que no és lo que va aprovar el Parlament. Nosaltres vam aprovar un dos per cent per cultura, i, a banda la llengua.

I després em preocupa, perquè vostè va dient això de la nova llei de drets culturals. Jo no la veig que progressi massa bé aquesta llei. D'entrada, perquè el seu propi partit ha introduït una quantitat de compareixences que sembla que es vulguin dilatar en el temps.

I, paral·lelament, em segueixo preguntant tots aquests drets culturals, i, en aquest sentit, aquests dies n'he parlat amb diferents gestors culturals del país, aquests drets culturals tindran una despesa, suposem, no? I, en canvi, vostès ens volen fer veure que farem noves polítiques amb els mateixos pressupostos. Doncs perdoni, però, en aquest cas, la meva experiència professional, li aconsellaria que no és per aquí, perquè això no portarà a res bo.

En tot cas, els números que ha fet segueixen..., els números que ha fet la consellera Àlicia Romero segueixen en el punt 1.065 per al Departament de Cultura, i els números que vostès fan, doncs, arriba a l'1,27. No entraré en el debat, perquè ja vam utilitzar l'altra vegada, i no repetiré l'escena, no?

A nosaltres ens agrada més aquest apunt que ha fet dels càlculs per xifres absolutes, que està més en la línia europea, però li faré una reflexió. M'ha agradat que ens donés unes dades actualitzades. 76,8 euros per habitant a la Generalitat, 220 euros per habitant al conjunt d'administracions. Sap què suposa el que aporta la Generalitat en aquesta xifra total? El trenta-cinc per cent.

Doncs nosaltres, ja li vaig dir, i continuarem insistint-hi. Els ajuntaments i les diputacions, el món local fan la seva feina. Fa molts anys que fan la seva feina. Els alcaldes, els regidors, els gestors estan molt per la labor.

Ara bé, aquí s'ha de revertir la deixadesa que històricament, i això no va de colors, ha tingut la Generalitat perquè aquest país sigui el que realment es mereix, en un dels seus pilars fonamentals, que és la cultura.

Si Catalunya vol tenir una Administració pressupostàriament equilibrada en matèria de cultura, hem de emmirallar-nos en models com els *landers* alemanys, a on no es posa el trenta-cinc per cent, sinó que els governs regionals, a on allà... Evidentment, aquí tenim una situació diferent respecte a l'Estat, allà, els governs regionals i l'Estat sumen, fan un seixanta-cinc per cent.

Aquí sumin tot el que vulguin, però estem en aquest trenta-cinc que vostès han dit. I, en canvi, les administracions locals posen el quaranta-quatre per cent, a Alemanya. Aquí està totalment invertit això. Per tant, nosaltres hem de caminar cap aquí.

I si agafem les xifres de mitjana de despesa per habitant que s'estan utilitzant a Europa, no la dels països punters, que se'n van gairebé als quatre-cents euros, sinó aquells que deia dels 275-280 euros, jo li demanaria menys cofoisme, perquè a la Generalitat, al final, sense comptar la llei de drets culturals o pensant que amb aquesta llei de drets culturals ens equiparem a Europa, encara li falta un llarg recorregut, que nosaltres valorem en 669 milions d'euros. Per tant, menys cofoisme amb els números.

Nosaltres creiem que vostè, des de Cultura, entén que fan la seva feina, però també callen davant del que li diuen els altres departaments. I aquesta xifra simbòlica de l'Excel que li dic, és a dir, que la senyora Alícia Romero li va donar una xifra, que li van assignar això per Excel, i, si no, comprovin-ho. És a dir, els diners que han caigut, aquests 50 milions, són un resultat d'una aplicació, d'una fórmula d'Excel.

És a dir, a mi em preocupa, però és que encara ens preocupa més que en l'acord que vostès van signar amb un dels seus socis, no surt ni una línia per a la cultura. No hi ha cap epígraf en el document que vostès van signar entre el Govern i Esquerra.

I això no és una decisió política només. És un desinterès majúscul que evidencia que el president Illa, doncs, la cultura se li en fot bastant, eh? O, com a mínim, la considera la bufona, i entenguin la bufona com la histriònica i no com la bonica.

Vostès van seguint sense escoltar, van perdent credibilitat institucional, segueixen sense tenir en compte els compromisos que s'adopten i s'aproven en aquesta

Fitxer 24CC5

cambrà i això també debilita i afavoreix els extremismes que vostès volen combatre. I si no, quin trist paper va fer per Sant Jordi el seu company, el conseller Dalmau, alineant-se amb qui aprimava la càrrega simbòlica del cavaller i el drac. Per no parlar-li de la intervenció que va fer algun convidat seu en alguns serveis territorials en què a la festa de Sant Jordi es va treure tanta identitat nacional com es va poder. Per tant, molt de compte amb aquestes coses. Li recomano als seus delegats territorials la lectura de l'obra del difunt doctor Pere Anguera, de Reus –*Sant Jordi, patró de Catalunya*–, un investigador que ni era convergent ni molt menys era de Junts.

Per tant, consellera, jo li demanaria, respecte al que ens ha dit, si en aquests cinquanta milions que incorpora ha tingut en compte algun dels temes que ha aprovat el Parlament al llarg del que porta aquesta legislatura. Si ens en pot dir algun exemple concret. I acabaria; en tot cas, al segon torn ja faré unes altres preguntes. Quan ha fet la referència de la cultura popular en català, consellera, (*L'orador riu.*) és que em sembla que en aquest cas encara és més greu. És a dir, faltaria més que la cultura popular que ajuda el govern de Catalunya no fos en català, faltaria més.

Moltes gràcies.

El president

Gràcies, diputat. I ara pel grup d'Esquerra Republicana, la diputada Raquel Sans.

Raquel Sans Guerra

Moltes gràcies, president. Consellera, senyor Carreter, tot l'equip de cultura que avui els acompanya i també els representants del sector cultural, la presidenta del CoNCA, els companys i companyes d'Actua Cultura.

Consellera, celebrem poder ser avui aquí en uns termes diferents als que érem ara fa uns mesos. Això vol dir que hi ha un acord per aprovar aquests pressupostos i només calia escoltar la ciutadania i escoltar el sector de la cultura per entendre que eren uns pressupostos necessaris i, per tant, què calia disposar d'aquests pressupostos. Vostè ha donat xifres. El govern de la Generalitat, i per tant la ciutadania i els diferents sectors, estem vivint d'uns pressupostos prorrogats des del 2023. Els recursos hi eren i ara calia d'alguna manera distribuir-los i, per tant, aprofitar l'oportunitat i el context. A mi avui em toca agrair a totes les forces que hem estat capaces de posar-nos d'acord, de arromangar-nos, d'assumir contradiccions i també d'assumir que no sempre tens allò que voldries al cent per cent, perquè arribar a acords precisament es tracta d'això. Avui, a mi el que em pertoca és defensar la part d'Esquerra Republicana i, per tant, també el paper que ha tingut Esquerra Republicana en tot plegat. Per tant, també voldria dir que si no hem tingut pressupostos abans, en aquest cas ha estat per la lentitud i per la falta de compliment dels acords ja signats. I quan se signen acords, a qui correspon –en aquest cas el PSC– és fer complir els acords als quals s'havia compromès i, per tant, si avui som aquí i no hi érem fa uns mesos, també és per la manca de compliment d'aquests acords.

Davant d'això, ens trobem amb aquesta crítica grandiloqüent de Junts per Catalunya de parlar de xifres absolutes... Si en bona part coincidim, coincidim. Ja que feia referència el diputat Bertran a la cultura popular, i en termes castellers que entenem tots dos –també la directora de Cultura Popular del Govern de la Generalitat–, la rivalitat és sana, la rivalitat és sana i normalment empeny, però a vegades hi ha moments i contextos de país en què toca fer pinya junts i en què toca sumar. I creiem que és un moment, des d'Esquerra Republicana, en què toca fer pinya junts, en què toca ser com més millor en aquesta pinya i, per tant, especialment el context actual ens requereix això.

Jo també voldria posar de manifest, abans d'entrar en la secció pressupostària que ens ocupa, que crec que la gent i la ciutadania també n'ha de ser conscient. El PSC ens aprovava uns pressupostos, l'anterior legislatura, i els seus condicionants eren el Hard Rock, eren la B-40, era l'ampliació de l'aeroport. Van ser els termes que el PSC va posar sobre la taula per a l'aprovació dels pressupostos. Quan ha tocat a Esquerra Republicana, els termes han estat uns altres i, per tant, la mobilitat ferroviària, l'aposta per la llengua... Crec que també s'ha de posar de manifest i la gent ha de saber que hi ha responsabilitat i que les diferents forces també tenen accents i matisos diferents i jo voldria posar l'èmfasi en l'accent que posa Esquerra Republicana en aquests pressupostos.

També demanar al diputat Bertran...és que totalment d'acord amb el dèficit fiscal que pateix Catalunya. Per això, Esquerra Republicana exigeix una millora en el finançament d'aquest país. És injust, és insuficient. Així ens ho demanen tots els serveis públics del país, començant per educació, seguint per salut, però també el sector de la cultura. Per tant, per què no anem junts a demanar el que ens pertoca a tots els catalans i catalanes? Per tant, la porta oberta a reclamar una millora en el sistema de finançament del país, que crec que el país ho agrairà.

I pel que fa a les xifres pressupostàries, jo crec que toca fer autocrítica i no hem estat capaços d'arribar a aquest dos per cent. No passa res. És a dir, també ho podem dir: no hem estat capaços d'arribar a aquest dos per cent. Era un compromís del Parlament de Catalunya, era un compromís de la nostra formació política i el que vull dir és que continua sent un compromís de la nostra formació política. I segurament no hem estat capaços en aquesta negociació d'arribar on mereix i on creiem que ha d'estar el sector de la cultura. I jo crec que no passa res per dir-li al sector de la cultura que sí, que això no ho hem fet bé. I que malgrat aquest increment del quaranta u per cent i aquestes xifres absolutes, que no podem negar aquesta millora i aquest augment del pressupost en cultura, crec que tots plegats també hem de treballar per arribar a aquest dos per cent, que és un compromís col·lectiu. I jo crec que no passa res i estic convençuda que hi arribarem. És a dir, jo també voldria recordar els pressupostos fallits de l'anterior legislatura del president Aragonès, de la consellera Natàlia Garriga. Ja marcaven aquesta línia, ja hi va començar a haver aquest increment. I aquests pressupostos consoliden aquest increment, però bé, si

ara estiguéssim en les notes de final de curs, doncs jo crec que necessitem millorar tots plegats i assumim la nostra part de responsabilitat.

També crec que val la pena destacar que les negociacions de darrera hora d'alguna manera ens han portat aquest increment. Que la consellera abans explicava que s'està parlant amb les direccions generals, que s'han d'ubicar aquests cinquanta milions d'euros. Per tant, passar d'aquests 524 a aquests 574 milions d'euros és insuficient, però és una bona notícia i, per tant, crec que també ens n'hem de congratular. I simplement traslladar que compartim aquesta preocupació d'Actua Cultura, que representa el sector cultural, i que nosaltres intentarem empènyer des d'allà on puguem per aconseguir aquest dos per cent, i em consta que des de la conselleria, i em consta que personalment la consellera també, està en aquesta línia.

Pel que fa als acords, vostè n'ha detallat molts. Jo crec que tot el que té a veure amb la cultura digital, amb la llengua, amb la creació audiovisual, és on hi ha el futur. És on hi ha, de fet, el present, i ja no diria ni el futur. És on hi ha el present de la nació i, per tant, calia fer-hi una aposta forta. Jo voldria recordar també que en l'anterior legislatura ja es va fer una aposta molt forta per al sector audiovisual i aquestes deu pel·lícules o aquests deu títols de cant, doncs, responen a aquesta aposta. Perquè el talent a Catalunya hi és i el que cal és deixar els recursos que necessita el nostre talent per poder competir en igualtat de condicions amb la resta de cultures. Perquè la cultura catalana és una cultura igual de digna, igual de competitiva, igual de creativa que qualsevol altra cultura que hi ha al món. I és des del Govern de la Generalitat que cal fer-hi l'aposta, perquè si no hi apostem nosaltres, és evident que no hi apostarà ningú.

Voldria destacar aquests divuit milions d'euros que no formen part del pressupost de cultura, però que parlant amb el gremi d'editors i parlant amb la gent del món de l'edició, ens deien que aquests diners són fonamentals i, per tant, no estan directament dins del pressupost de cultura, però sí que tenen un impacte en la creació de nous lectors, de nous hàbits lectors, i entenem que també és una part fonamental.

I un element més, que crec que és rellevant, perquè no està en el pressupost de cultura, però hi ha el Pla de pobles, que està dotat amb 400 milions d'euros perquè

els municipis de menys de 5.000 habitants tinguin oxigen per programar també cultura. I quan pensem en la Catalunya sencera, pensem en el MNAC, però també hem de pensar que el codi postal no determini l'accés a la cultura, que això estem treballant també dins la llei de drets culturals. Per tant, també hi ha algunes qüestions dins d'aquest pressupost que no fan referència explícita o directa a la cultura, però sí que hi tenen un impacte.

I jo voldria acabar la intervenció connectant aquests números –també ho feia la consellera– amb el debat que estem tenint sobre la llei de drets culturals. Perquè els pressupostos són indispensables, perquè són l'esquelet material de la política, però les lleis, d'alguna manera, en són l'ànima i el propòsit. I avui hem parlat d'aquestes xifres, de partides, de percentatges, però el que estem finançant realment no són estructures buides, el que estem finançant és el dret dels ciutadans d'aquest país a la dignitat. La cultura n'és un de fonamental, de dret, universal i estructural, i quan des d'Esquerra Republicana lluitem per cada euro –perquè a vegades cal esgarrapar euros, perquè això també és un procés competitiu dins de les conselleries i els que hem estat a govern i els que hem estat també portant la llei de pressupostos sabem que hi ha molta competència perquè el país té moltes necessitats–, el que tenim clar és que ho fem perquè sabem que les desigualtats culturals existeixen, s'acumulen, són greus. El codi postal, com deia, o la renda de les famílies no poden continuar sent un factor que decideixi si un infant té accés a la música, al teatre o a la capacitat crítica. Allà on demanaven clients, la república ha de garantir ciutadans lliures i per tenir ciutadans lliures cal un treball cultural digne, lliure de precarietat crònica que massa sovint pateixen els nostres creadors. I arribar fins aquí no ha estat un camí senzill. Per això, deixin-me que faci valdre també la tenacitat de l'equip negociador d'Esquerra Republicana. I si em permeten, voldria agrair al president d'aquesta comissió també haver aixecat la veu i haver fet la pressió política exacta allà on tocava i quan tocava per fer valdre també el pes de la nostra formació política. Per tant, agrair també al company Joan Ignasi Elena la participació i esgarrapar també fins a l'últim euro possible.

Per tant, consellera, celebrem que hi hagi aquests pressupostos i mà estesa per continuar treballant.

Gràcies.

El president

Gràcies, diputada. I per ara, el grup del Partit Popular, la diputada Roldán. Endavant.

Lorena Roldán Suárez

Sí, moltes gràcies, president. Donar la benvinguda a la consellera al secretari general, a tots els membres del Departament de Cultura que avui ens acompanyen. També membres del CoNCA i de les institucions, com Actua Cultura, que estan seguint aquesta segona comissió de pressupostos amb aquests nous números i amb aquests nous anuncis que ha fet avui la consellera.

Avui no parlem només d'uns pressupostos, parlem també d'un model polític. Parlem d'un acord que no s'ha fet pensant en els catalans, sinó en la supervivència política d'alguns. Però aquests no són uns pressupostos, o almenys al nostre parer, per millorar Catalunya. Són uns pressupostos per mantenir el poder a qualsevol preu. Mentre moltes famílies no arriben a final de mes, mentre l'habitatge és inaccessible per als joves, mentre els serveis públics estan saturats i Rodalies continua col·lapsada, el Govern ha dedicat mesos a negociar repartiments de poder, competències i estructures polítiques. No han negociat solucions per als problemes reals de la gent, sinó que, insisteixo, han negociat interessos partidistes. Ara fa una estona escoltava que el que ha calgut fer en aquests mesos és escoltar a la ciutadania. Bé, la ciutadania no tenia cap necessitat d'esperar que passessin les eleccions a Andalusia; el Partit Socialista i Esquerra Republicana, sí. Per tant, jo sí que demanaria no utilitzar la ciutadania com a excusa, perquè insisteixo que aquí el que hem tingut han sigut interessos partidistes que estaven supeditats a un determinat calendari electoral. I el més greu és el preu que s'està pagant. El preu del poder és cada vegada més el desmantellament de la presència de l'Estat a Catalunya. Es pacta el control d'organismes estratègics, es reclamen més competències fiscals i es construeix una arquitectura política pensada no per servir millor els ciutadans, sinó per reforçar un projecte ideològic. Ens havien dit que venien a passar pàgina del procés, però el que estem veient és exactament el contrari: la normalització de les exigències del separatisme dins del mateix govern. Esquerra Republicana potser no és formalment al govern, però condiona cada decisió

important i el Partit Socialista de Catalunya ha assumit bona part de la seva agenda. Mentrestant, com els deia, els problemes quotidians dels catalans continuen sense resposta. La inseguretat augmenta, les llistes d'espera són intolerables, els professionals de la sanitat i de l'educació treballen en condicions cada vegada més difícils, i les famílies paguen més impostos per no rebre millors serveis.

I davant d'això, què ofereixen aquests pressupostos? Doncs més despesa política, més estructures administratives i més recursos destinats a projectes identitaris. Es destinen centenars de milions a ampliar estructures pròpies mentre hi ha escoles en barracons i ciutadans que esperen mesos per a una visita mèdica. Respecte al Departament de Cultura, el Govern manté una política de subvencions i despesa cultural orientada massa sovint a alimentar xarxes clientelars i estructures ideològiques –i sap que això és una cosa que li he reiterat en més d'una ocasió, consellera–. La cultura és una eina de cohesió, de creativitat i de projecció internacional i mereix ser protegida i impulsada. Però això no es pot confondre amb utilitzar els recursos públics per premiar entitats afins o convertir la cultura en un instrument polític. Catalunya necessita una política cultural oberta, plural i al servei de tots els ciutadans, no una cultura dirigida des dels interessos partidistes ni subordinada al relat del nacionalisme.

Tampoco podemos ignorar el contexto político e institucional que rodea estos presupuestos. Cada día aparecen nuevas informaciones y sospechas sobre presuntos casos de corrupción, tráfico

Fitxer 24CC6

de influencias y utilización partidista de las instituciones vinculadas tanto al Partido Socialista como el Partido Socialista en Cataluña. Ante esto, yo creo que lo que esperan los ciudadanos es transparencia, explicaciones y ejemplaridad, pero lo que vemos es silencio, excusas e intentos de mirar hacia otro lado. La confianza en las instituciones se construye con honestidad y responsabilidad, y es imposible pedir sacrificios a los ciudadanos mientras planea la sombra de la corrupción sobre quienes gobiernan. Cataluña y España necesitan gobiernos limpios, instituciones

fuertes y políticos que entiendan que el poder es un servicio público y no una herramienta para proteger intereses propios o de partido.

Esquerra Republicana sostiene el gobierno de Pedro Sánchez, el número uno, y sostiene también con estos presupuestos el Gobierno de Salvador Illa. Yo no sé qué opinan de estas informaciones, insisto, que estamos conociendo en los últimos días. Ayer mismo la UCO entraba en Ferraz, y yo les aseguro que ya no sabíamos si era por Plus Ultra, por Leire por hidrocarburos, las mascarillas, las joyas de Zapatero o a saber. Ya veremos mañana con qué nos despertaremos. Porque, la verdad, yo les confieso que cuesta seguir el hilo de todas las informaciones que están saliendo a la luz.

El juez Pedraz ha reclamado también toda la documentación de la campaña de las últimas autonómicas del Partido Socialista en Cataluña, de las últimas elecciones, como digo, a este Parlamento. Es urgente, evidentemente, que Salvador Illa comparezca en el Pleno del Parlamento para dar todas las explicaciones oportunas, y así lo hemos pedido también desde el Grupo Parlamentario del Partido Popular. Ante estas graves sospechas en torno a una presunta financiación ilegal, así como también de los vínculos del Gobierno con China y el megacontrato con Huawei, exigimos explicaciones y transparencia. Mientras en Cultura tenemos que ir arañando –deia la diputada d'Esquerra «esgarrapant»– *aquests* euros para llegar a ese dos por ciento del presupuesto, pues encontramos contratos millonarios de dudosa conveniencia; o encontramos también despilfarro, como esos 527 millones de euros destinados a la Agencia Tributaria de Cataluña. Y digo «despilfarro» porque es para unas competencias que ni siquiera tenemos todavía, y que ya veremos si vamos a tener, porque hace falta una reforma de la ley orgánica de financiación que ahora mismo, con las mayorías que ustedes tienen en el Gobierno y en el Congreso de los Diputados, es imposible.

Por tanto, decía: «No, no hemos llegado al dos por ciento. No pasa nada.» No, sí que pasa. Es una cuestión de prioridades. Y aquí, en cada comisión, mes tras mes, delante de las entidades, delante de los sindicatos, delante de las asociaciones, delante de los proyectos culturales, todos les prometemos ese dos por ciento y todos les decimos que estamos comprometidos con ese dos por ciento, pero, a la hora de

la veritat, resulta que el dinero va a parar a otras circunstancias, insisto, que algunas de ellas son de dudosa utilidad, por no decir de ninguna utilidad. Por tanto, sí que pasa. Y creo que hay que dar la cara también, insisto, ante todas estas personas que vienen aquí, que confían en nuestra palabra y que, una vez más, pues por parte tanto del Partido Socialista, de Esquerra Republicana y de Comunes, que han dado apoyo a estos presupuestos, no han cumplido. Nosotros, evidentemente, introduciremos enmiendas en el presupuesto para llegar a ese dos por ciento al que nos hemos comprometido.

E insisto también –y quiero acabar con esto mi intervención– en que el presidente de la Generalitat, Salvador Illa, tiene que venir a comparecer de manera urgente, porque los ciudadanos merecemos instituciones limpias, transparentes y ejemplares y no gobiernos rodeados permanentemente por sospechas, opacidad y degradación política.

Muchas gracias.

El president

Gràcies, diputada. I ara, pel Grup de VOX, el diputat Manuel Jesús Acosta.

Manuel Jesús Acosta Elías

Moltes gràcies, president. Senyora consellera, equip que l'acompanya... Quan es negocien uns pressupostos s'ha de posar en el centre del debat la dramàtica pèrdua del poder adquisitiu que estan patint en l'actualitat les famílies catalanes. En aquesta conjuntura, el Govern hauria d'aplicar la màxima restricció de la despesa ineficaç, o ideològica, que, com l'hi detallaré més endavant, és insultantment enorme en aquest departament, i fomentar la millora dels serveis públics essencials. Sens dubte, la cultura és un pilar essencial, perquè si volem gaudir d'una societat del benestar, és a dir, una societat en la qual l'educació, la sanitat, l'economia, el teixit empresarial, la justícia siguin excel·lents, necessitem un substrat cultural de qualitat, perquè la cultura és una activitat humana lliure, universal i intemporal que emana de la dimensió espiritual de l'home moguda per la cerca de la bondat, la bellesa i el bé, atributs indispensables per a la cohesió i la prosperitat de qualsevol societat. M'atreviria a dir que, juntament amb l'educació, la cultura és el fonament de tota societat.

Senyora Hernández, la seva exposició ha estat tot un desplegament d'autocomplaença i cofoisme. Ha dibuixat vostè un escenari cultural de la Generalitat paradisiac. No obstant això, encara que vostè ens ha dit sempre que la cultura és la quarta pota de la societat del benestar, si ens fixem en l'escassa dotació pressupostària que ha tingut el Departament de Cultura des de la legislatura passada, sense anar més enllà, ocupant els últims llocs de tots els departaments; si ens fixem també en la parcialitat i fins i tot el sectarisme de moltes de les seves accions al capdavant del departament, la realitat dista molt de la seva declaració d'intencions.

Malgrat que a Junts li agraden molt aquests pressupostos que ens presenta ara, com acaba de dir el senyor Bertran, nosaltres estem totalment en contra d'aquests pressupostos, ja que són dolents, no són bons pressupostos, perquè continuaran impedit que l'activitat cultural catalana pugui aconseguir els més alts cims, i no precisament per falta de talent ni de patrimoni cultural a Catalunya. En definitiva, és cert que la cultura hauria de ser la quarta pota de la societat del benestar, però no la cultura de la Generalitat, ja que el Departament de Cultura té el quart pressupost més baix de totes les conselleries de la Generalitat.

Bé, vostè, senyora consellera, com a membre del Govern, incorre en una gran irresponsabilitat. Ja estem a fi de maig, i no tindrem uns pressupostos en marxa fins mitjans de juny. Qualsevol empresa, qualsevol entitat, per modesta que sigui, té elaborats els seus pressupostos en començar l'any per poder afrontar amb garanties d'èxit els seus objectius fixats. No obstant això, al Govern de la Generalitat no li preocupa anar a la deriva, donant toms, sense tenir uns pressupostos aprovats just abans que comenci l'any, demostrant la seva irresponsabilitat, la seva feblesa com a govern i que no li importa gens ni mica el benestar dels catalans, i ja portem dos anys consecutius sense pressupostos en el moment adequat i en forma i en la data adequada.

Gairebé tres mesos després, tornem a asseure'ns en les mateixes cadires de les mateixes sales i de les mateixes comissions. Tres mesos després tornen els consellers a contar-nos exactament la mateixa pel·lícula –exactament la mateixa pel·lícula–, perquè aquests són els mateixos pressupostos que els que ens van

presentar al març. El parany al solitari està en el fet que vostè, senyora Hernández, ha sumat el pressupost als recursos dels suposats acords per a projectes pluriennals amb Esquerra Republicana –que ves tu a saber si s'implementen o no, ja que no estan consignats als pressupostos– per intentar demostrar que ara sí que són bons els pressupostos. I, sobre la base d'aquesta promesa, vostè ens presenta un miratge dient que el pressupost s'ha incrementat un quaranta-u per cent, que la despesa en cultura per habitant és de 76,8 euros i que s'ha arribat a l'1,8 en cultura. Tot, com he dit, és fals, perquè no està consignat. Com quan Illa diu, per exemple, que el Govern socialista ja ha solucionat el problema de la «vivenda» perquè construirà cinquanta mil «vivendes». Estem ja a meitat de legislatura i a penes arriben a les tres mil.

Per què aquests pressupostos no valien fa tres mesos i ara sí que valen, avui? Què ha canviat? Perquè, per exemple, ja han passat les eleccions d'Andalusia i el Partit Socialista pot cedir davant les condicions i les pressions dels separatistes sense por al fet que els electors el tornin a castigar a les urnes. També que ara Esquerra Republicana té una cosa bastant visual, de miratge també, que vendre –el tren orbital, hala!–, que en realitat no és una altra cosa que una mera promesa per d'aquí a quinze anys. I el que també ha canviat és que aquests tres mesos la Generalitat ha hagut de continuar endeutant-se i els catalans continuen empobrint-se.

El pressupost de la secció de Cultura ascendeix a 524 milions d'euros, la qual cosa suposa un increment del 28,5 per cent respecte a 2023, no el quaranta-u per cent, eh, senyora Hernández?, que vostè ja ha dit que fa trampes comptant allò que no està consignat. A continuació li detallo les partides més sagnants, i el seu desglossament, dividides en sis grans blocs.

Primer, incompliment del dos per cent. La Generalitat ha blindat el compromís de destinar el dos per cent del pressupost dividit entre Cultura i Política Lingüística, contravenint la demanda del sector cultural, que exigeix el dos per cent en cultura sense fer la trampa de dividir. Esquerra Republicana ja s'havia compromès al dos per cent en Cultura la passada legislatura i el Partit Socialista també, però ara reculen. Denunciem, per tant, que aquests diners que falten no va als creadors, sinó a engreixar una estructura administrativa que ja compta amb 1.255 dotacions de personal en el sector públic cultural.

Dos, el Catalunya Media City i el *hub* audiovisual. Denunciem la despesa en projectes faraònics que serveixen d'aparador mediàtic per al règim de la Generalitat. Catalunya Media City i la Foneria, es destinen 66 milions d'euros per al desenvolupament d'aquest *hub* digital i de l'audiovisual. Propaganda i publicitat, només el Gabinet de Cultura té una partida de pràcticament 1 milió d'euros per a publicitat, difusió i campanyes institucionals, mentre que el programa de «Creadors i empreses culturals» gasta altre 2,8 milions d'euros en exposicions i certàmens.

Tres, subvencions a la carta. El pressupost rega amb diners públics entitats privades afins a través de dos ens principals: l'ICEC, que gestionarà 126.9 milions d'euros, gran part destinats a subvencions per a la producció audiovisual i teatral sota criteris de sobirania cultural, i l'OSIC, un ens burocràtic que disposa de 117 milions d'euros per tramitar milers d'expedients de subvenció a entitats que viuen de l'erari públic. Diplomàcia cultural: es destinen 18,5 milions d'euros a l'Institut Ramon Llull, les ambaixades culturals que promocionen el relat separatista a l'exterior.

El quart bloc, el feminisme radical en la cultura. Malgrat la suposada centralitat de la cultura, la Generalitat insisteix a atacar els comptes amb la seva agenda de gènere. S'han identificat 4 milions d'euros, aproximadament, destinats específicament a la transformació feminista dins el Departament de Cultura. S'exigeix paritat en la concessió de premis i subvencions, anteposant la ideologia al mèrit artístic –ep, tot molt artístic i molt objectiu–, com en el cas del Conca, 106.400 euros per assegurar la paritat en premis.

I el cinquè bloc, comparativa sagnant entre 2023 i 2026. Política lingüística –encara que ja he parlat d'això–: passa de 59 milions d'euros el 2023, al departament, a 85 milions d'euros el 2026, un quaranta-tres per cent més, mentre que Cultura passa de 406 milions d'euros el 2023 a 524 milions d'euros el 2026, és a dir, 28,5. És un greuge comparatiu evident.

Personal. La despesa en nòmines del Departament de Cultura ascendeix a 41,7 milions d'euros –capítol 1–, una despesa estructural que no deixa de créixer per donar recer als comissaris d'aquesta estructura o règim de la Generalitat.

Bé, si de cas, si hi ha possibilitat, a la següent part doncs despleguem algunes partides més que entenem que no ajuden i que són totalment contràries al bon propòsit d'un Departament de Cultura.

Gràcies.

El president

Moltes gràcies, diputat. I ara, pel Grup dels Comuns, la diputada Segovia. Endavant.

Susanna Segovia Sánchez

Gràcies, president. Gràcies, consellera, per l'exhaustiva presentació dels comptes del departament a partir d'aquests pressupostos per al 2026. Volia també donar la benvinguda i agrair la presència de les entitats del sector cultural. Amb moltes ens hem vist no fa gaire també en diferents ponències que estem tramitant al Parlament. Per tant, donar-vos la benvinguda i també agrair-vos la pressió, la insistència i la perseverança, que entenem que és una de les funcions principals que teniu vosaltres com a actors del sector cultural i nosaltres com a diputats i diputades del Parlament.

Jo volia començar per la notícia que ens ha anunciat la consellera, no?, aquests 50 milions extres. Evidentment, consellera, felicitar-la per haver-los aconseguit. Però també aclarir una mica per què llavors, el mes de febrer, la consellera d'Economia ens va dir que era impossible que a l'acord que teníem de pressupostos hi poséssim més d'aquests crec que eren 514 milions d'euros, que era el topall, el sostre màxim al qual s'hi podia arribar en el Departament de Cultura. Jo celebro, i me n'alegro, que hagin superat aquesta xifra i que, a més a més, arribem a aquests 574, ho celebro molt. Però sí que m'agradaria que m'expliquéss on estaven aquests recursos que el mes de febrer no hi eren i ara sí que han aparegut, perquè crec que és una mica d'honestedat, també, en el marc d'una negociació, que aclarim per què, de cop i volta, han aparegut aquests recursos, que, com diem, celebrem que hi siguin. I, evidentment, donem per acomplida aquesta primera part de l'acord, però la segona part de l'acord deia «arribar al dos per cent en acabar aquesta legislatura». Ens queda poc per acabar aquesta legislatura, ens queden menys de dos anys. És possible que no tinguem més pressupostos els propers anys –pot ser, és una possibilitat–: 2027, any electoral; 2028, les eleccions haurien de ser el mes de maig, i, per tant, el Parlament es dissoldria el mes de març.

Fitxer 24CC7

Això vol dir que amb aquests recursos que té i els possibles pressupostos que pugui haver-hi el 2027 s'hauria d'arribar a aquest dos per cent.

Llavors, crec que és important que, més enllà de celebrar l'augment que preveuen aquests pressupostos i que nosaltres considerem que són uns pressupostos necessaris que el país necessita i per això ens vam posar a negociar i ens vam posar a treballar i continuem d'alguna manera treballant-hi perquè siguin possibles... Sí que ens agradaria preguntar-li per l'escenari pressupostari del que queda de legislatura per arribar a aquest dos per cent, que crec que és important que el tinguem per davant, perquè, com li dèiem i li recordava també la diputada d'Esquerra, el retard en aprovar els pressupostos té molt a veure amb aquestes dificultats per aconseguir acords prèviament presos que té el seu Govern. Nosaltres vam insistir molt que hi havia una sèrie de coses que s'havien de poder complir per arribar a l'acord del mes de febrer, i seguirem insistint molt en l'acompliment dels acords que tenim recollits ara mateix en l'acord de pressupostos amb el seu Govern.

Per nosaltres, la garantia de que això s'acomplirà és important per poder arribar a nous acords, i crec que en el que queda de legislatura és més que probable que el seu Govern necessiti arribar a nous acords i torni a necessitar el suport dels Comuns per a aquests acords. Per tant, és molt important poder arribar-hi.

Així que la primera pregunta, consellera, és... Per una banda, felicitar-la per les xifres, perquè creiem que és cert que no és el dos per cent ja, però és un salt important que ens col·loca en aquesta trajectòria ascendent que necessiten les polítiques culturals a Catalunya. Però també és cert que aquest no és suficient; s'hauria de compensar ràpidament el 2027 i al que arribem del 2028. I llavors la pregunta és: com creu que ho podrem fer?, quin seria aquest escenari pressupostari?

Nosaltres sempre hem dit que és molt important el quant, però és molt important el per fer què i per fer-ho amb qui. I, en aquest sentit, preguntar-li, més enllà del que hi hauria per a cada direcció general, quin paper jugarà la garantia de drets culturals i la llei que estem debatent ara mateix al Parlament en aquests pressupostos. Per sort, hem pogut tenir ja algunes compareixences, compareixences de gent que en

sap molt, de gent que ja ens ha fet arribar esmenes a la llei, però sobretot que ens han fet arribar aquesta idea dels drets culturals com un mecanisme d'enfortiment democràtic i de combat de la desigualtat.

Quan anem a veure el pressupost de la Direcció General de Drets Culturals, veiem que hi han imports molt importants per a equipaments, hi han imports molt importants també per a formació i per a ensenyament, que és molt important. Però ens agradaria saber exactament l'altra part que tenim a l'acord, que és com s'arribarà i es garantirà que tots aquests recursos arribin a tots els sectors de la cultura, a tots els actors de la cultura, aquells que són empresarials i que es fan des de l'ICEC, però també aquells que són comunitaris, també aquells que són socials i també aquells que són populars. I diguem-ho clar: la cultura popular a Catalunya és diversa, com ho és Catalunya. Per tant, ha d'incloure tota aquesta cultura popular, que, ho remarcuem, és diversa, com ho és Catalunya i com ho és la gent que viu a Catalunya.

Així que la següent pregunta és quin mecanisme implementarien des del seu departament a partir d'aquests pressupostos, aquests recursos, per garantir el desplegament de la llei, que creiem que amb la insistència i l'esforç que fa la relatora... Esperarem poder-la tenir abans d'acabar aquest any, perquè realment estem intentant treballar molt i ràpid, però creiem que el seu departament ja hauria de tenir previst, un cop s'aprovi aquesta llei, com es destinen els recursos per garantir-la. I, evidentment, pot començar a fer-ho abans de que s'aprovi aquesta llei, perquè al final el text l'ha proposat el Govern i, per tant, aquí ja hi han algunes de les línies en les quals creiem que el departament farà. Per exemple –i és una qüestió que va sortir a la darrera ponència de la llei de drets culturals–, tenen pensat crear una mena de fons per a la garantia dels drets culturals? Una mena de mecanisme de finançament que garanteixi que la llei no serà només una llei d'aquelles que estan molt ben escrites, estan ben pensades, són molt necessàries, però després no es despleguen per falta de recursos. La pregunta en aquest sentit sí que és bastant concreta de com ho pensaran fer amb aquests recursos que tindran ara.

Hi han altres qüestions que teníem a l'acord. Vostè comentava el tema d'accedir a la cultura, i un dels temes que també hem anat comentant al llarg de la ponència els

drets culturals són les dificultats perquè molta gent pugui accedir a formació en les arts i en la cultura. És a dir, la formació en música és caríssima, la formació en dansa és caríssima i, a més a més, la formació en cinema és caríssima, la formació en teatre és caríssima, les extraescolars no arriben a tothom a qui hauria d'arribar. Les extraescolars són un dels factors principals de desigualtat en l'accés a la cultura des dels zero-tres anys.

Per tant, consellera, sí que li volem preguntar des d'aquests pressupostos com pensa combatre aquesta desigualtat en l'accés no només al gaudi de la cultura, sinó també a la creació i a la gestació de la cultura per part de tothom a Catalunya. Creiem que hi ha tot el tema de les extraescolars i tot el tema de la formació en les arts escèniques i en la música i en totes les arts i la cultura. Però, per exemple, també l'especialització. L'altre dia Dones Visuals a la ponència ens deia que quan algú vol fer cinema si és ric i té diners, va a l'Escola Superior de Cinema; si no ho és, fa comunicació audiovisual a l'Autònoma o a la Pompeu Fabra. Perquè no tenim una escola superior de cinema pública; no existeix. Hi han beques, que no arriben a tothom, i és una de les qüestions que també tenim a l'acord. Així que la pregunta també és: consellera, com es garantirà l'accés a plans d'estudis d'arts cinematogràfiques i teatrals en universitats i centres públics de Catalunya? Insistim que és molt important que siguin públics i que sigui responsabilitat de la Generalitat aquesta formació.

Consellera, jo crec que ja no m'allargaré més. Crec que hi han bastants temes que han anat sortint; també li han fet altres preguntes. Recordar i explicar també per a les entitats que estan aquí que en la negociació dels..., o sigui, en la tramitació dels pressupostos no es pot modificar el sostre pressupostari de cada departament. És a dir, per molt que algú digui que faran esmenes per aconseguir arribar a aquest dos per cent, que sàpiguen que no es podrà fer, perquè no poden treure diners d'un altre departament i posar-los al Departament de Cultura. L'únic que podien fer era treure diners de dintre del Departament de Cultura i posar-los en un altre lloc del Departament de Cultura. Per tant, crec que és important que tothom tingui al cap quin és el procediment pressupostari, que difícilment es podran augmentar aquests recursos ara, però que sí que tenim el repte d'augmentar-los al llarg del 2027 i el 28 per arribar a aquest dos per cent en acabar la legislatura.

Gràcies, consellera.

El president

Gràcies, diputada. I ara pel Grup Socialistes i Units per Avançar, la diputada Rocio Garcia.

Rocio Garcia Pérez

Gràcies, president. Molt bona tarda a tothom. Gràcies, consellera. Saludar l'equip de la direcció del departament que ens acompanya, representants del Conca, d'Actua Cultura i totes les persones que ens estan seguint dels diferents sectors culturals. Perquè avui és un dia important i sabem que, bé, ens estan seguint amb molt d'interès.

Honorable consellera, li agraim la compareixença, les explicacions que ens ha donat, la seva claredat, la concreció i la transparència de les dades, la justificació de cada una de les línies d'acció del departament. Totes elles es veuran àmpliament millorades, amb importants increments, que ja s'han vist en la inversió pública, i que seran una realitat una vegada s'aprovi aquest projecte de pressupostos.

Sabem que el món de la cultura té posades les seves esperances en aquest pressupost, que ja està molt a prop d'aquest dos per cent acordat, que és un acord per complir en aquesta legislatura, amb la qual cosa encara estem amb possibilitats de fer-ho, com així volem fer. Perquè nosaltres considerem i fem complir els acords. Perquè són uns comptes que enfortiran el present i el futur del teixit i de la indústria, del talent, de la creació, i que permetran avançar en cohesió social i equilibri territorial, salvar desigualtats, generar més inversió, innovació i contribuir alhora a projectar l'economia del país a través de la cultura.

I és que els pressupostos que aprovarem consoliden una etapa d'estabilitat útil, d'acords progressistes per governar per a tothom, per fer una Catalunya més justa, més cohesionada i amb més oportunitats, amb millors serveis públics, amb més habitatge, amb més seguretat, amb més recerca, amb més indústria, amb més cultura i amb més equilibri territorial.

I, bé, ens ha explicat detalladament la consellera què suposarà aquest pressupost per al Departament de Cultura i que és fruit de l'acord del Govern de la Generalitat

amb els grups parlamentaris i partits d'Esquerra Republicana i dels Comuns. Faran possible, com s'ha dit, garantir els drets culturals, consolidar el sistema cultural, vertebrar-lo, valoritzar el patrimoni, impulsar la creació artística i enfortir la cultura digital i el sector de l'audiovisual català. Per tant, i com reconeixen els sectors culturals, dota de fortalesa, d'inversió les polítiques públiques culturals de la Generalitat.

Comptarem, doncs, amb més recursos públics que mai per a la cultura. I això no sé com ho explicaran al món de la cultura i com els miraran a la cara els grups parlamentaris que presentaran esmenes a la totalitat i que pensen votar-hi en contra. Estaria bé que s'ho plantegessin, perquè aquests són uns pressupostos que s'han fet també amb acord i amb diàleg. Totes les partides del Departament de Cultura creixen –ho hem vist– i ho fan notablement a nivell de percentatge i també d'inversió absoluta. Els grups que s'hi oposen i que hi votaran contràriament, com aniran després al territori i assistiran als esdeveniments de les entitats de cultura popular, per exemple, que organitzen amb tant d'esforç i que gràcies a aquests pressupostos veuran incrementats també els seus recursos i la seva capacitat de programació? Bé, no ho sé. Ens agradaria veure-ho i suposo que ho veurem.

Ara tenim l'oportunitat de revertir al país la nostra estima i el reconeixement al talent i al patrimoni a partir d'aquestes xifres d'inversió històrica per a la cultura. Consellera, ens ho ha dit i, a més, ho ha fet amb orgull i també són motiu d'orgull per al nostre grup parlamentari les xifres que hem vist, i la volem felicitar, tot i que també, com han dit altres grups, doncs, hi ha encara camí per recórrer. Però la volem felicitar per la feina feta i també al seu departament.

És també el pressupost de les inversions i dels serveis culturals. I, com deia la diputada Segovia, també ho ha de ser dels drets. I jo sé que estan treballant-hi i que aviat ens ho podran detallar. I, si pot ser més tard, doncs també. El que permetrà donar compliment, com deia, a la llei de drets culturals, en tramitació parlamentària, que esperem aviat que sigui una realitat. Que enfortirà les bases del sistema cultural català, que donarà estabilitat a la xarxa d'equipaments del conjunt del territori, que enfortirà les arts. Crearan també l'observatori de les dades culturals i aquesta xarxa d'equipaments de proximitat, que pensem que és tan necessari revaloritzar, invertint

també en la modernització dels equipaments nacionals, també com a capçalera de tot el sistema, fomentant les gires, la programació estable al conjunt del país.

Per tant, és el pressupost que pensa en la ciutadania, que posa en el centre els catalans i les catalanes i que revitalitzarà el patrimoni històric, el material i l'immaterial; que impulsa la creació, el talent; que projecta internacionalment la nostra cultura i el nostre art.

I com s'ha arribat fins aquí? La consellera ens ho ha dit: perquè s'ha dialogat amb tothom. I, per tant, aquests són els pressupostos de tothom. S'adrecen a la Catalunya de tothom perquè van de la mà d'Actua Cultura, del teixit cultural, dels sectors, dels equipaments nacionals, de les indústries creatives i del món local, que durant tants i tants anys s'ha enfrontat en solitari a les programacions i a l'oferta cultural als seus municipis.

El pressupost del departament, com ens deia, comptarà amb una inversió mai vista en aquest Parlament i en aquesta Generalitat, no? I aquest increment del quaranta-u per cent és històric, certament. I d'aquí ve també la satisfacció, encara que puguem tenir encara aquest camí per recórrer. Cap govern de la Generalitat havia arribat fins a aquesta inversió. Mai, mai, mai abans. I potser alguns que s'ho facin mirar.

Recordem breument d'on venim. El 2020 i 21 el pressupost del Departament de Cultura era de 261 milions d'euros, i el 26, només en cinc anys i amb una pandèmia pel mig, on som? Crec que no cal que ho repeteixi, però no està de més que ens ho recordéssim tots plegats. Ho dic per responsabilitat i perquè, com, sembla, vaig haver de dir la passada comissió que es va fer aquesta compareixença, jo crec que hem de venir en aquesta comissió amb bastanta humilitat i, a poder ser, sense mentir mai. I ha sigut fruit de la negociació i de l'acord d'aquests dies, sí, amb aquestes forces polítiques i aquests grups parlamentaris que s'han implicat en construir i no en destruir, en fer avançar Catalunya i la cultura, i no en fer-la caure.

Certament, s'ha arribat fins aquí perquè el camí ha estat compartit, perquè s'ha posat la cultura al centre de les polítiques públiques. És un pressupost fruit de consensos amplis, que demostra la voluntat de fer, de progressar, de fer avançar la cultura, de posar els drets i la ciutadania en el centre de les polítiques públiques, que sostenen l'estat del benestar, i de reconèixer la cultura també en tota la seva dimensió

econòmica i social. Perquè la cultura és essencial per a Catalunya; genera llocs de treball, innova, fomenta el talent i l'educació artística, enforteix el sistema cultural i també mira cap a la innovació i cap al futur. I posa també aquesta mirada –i pensem que és molt important– en l'impuls al sector audiovisual. I també aquesta mirada del català, de la llengua catalana, en l'espai audiovisual català.

I, bé, el nostre grup parlamentari i el Partit dels Socialistes prioritza la cultura, com demostra el pressupost que avui se'ns presenta, perquè és més necessari que mai tenir una població formada i culturalment

Fitxer 24CC8

crítica, que tingui les eines per entendre la complexitat del món que ens envolta, que sàpiga contrastar la informació i distingir la que és veraç de la que són manipulacions o directament mentides.

Volem una societat crítica i pròspera, socialment, que avança, i que integra i que no exclou a ningú, que dialoga i que posa la convivència i els valors democràtics al capdavant de la inversió pública i de les polítiques públiques. Perquè la política i els valors democràtics, la democràcia, necessiten de la cultura.

Per tant, aquests pressupostos són fruit dels acords amb els grups parlamentaris d'Esquerra Republicana i de Comuns, i, gràcies a aquests acords, es podrà avançar culturalment, i al conjunt del país, la ciutadania guanyarà oportunitats i drets i contribuiran a enfortir el sistema cultural del país.

I, per tant, aquest pressupost dona compliment als compromisos de legislatura. Es desenvoluparan les línies objectius del pla del departament i caminem amb decisió cap a aquest dos per cent, que és el compromís del Govern, de les forces polítiques que van donar suport a la investidura i del nostre grup parlamentari.

Tanmateix, consellera, avui hem trobat encara més entusiasme que en altres compareixences. Una alegria que sap que és compartida, i a la que el nostre grup es vol sumar.

No volem ser autocomplaents. Pensem que encara queda camí per fer. Nosaltres el volem fer, evidentment, al costat del Govern, donar suport al Govern, i també de la

mà de les forces progressistes del Parlament, que volem fer que Catalunya avanci, que el país avanci, que la cultura avanci. I, per tant, podrà comptar amb nosaltres per fer aquest camí.

Moltes gràcies.

El president

Gràcies, diputada. I ara, per donar resposta a les qüestions o observacions rebudes, doncs, té la paraula la consellera per mitja hora. Màxim.

La consellera de Cultura (Sònia Hernández Almodóvar)

Molt bé, doncs... Màxim, sí. Ho tindrem en compte. Moltes gràcies, president. I també gràcies als diputats i a les diputades per les seves aportacions, per les seves qüestions, que segur que ens ajudaran a enriquir, doncs, les propostes que hem de tirar endavant.

Jo voldria començar dient que he de compartir de nou, doncs, aquesta mirada de satisfacció, no?, que una bona part dels diputats i diputades que estan avui a aquesta comissió senten pel fet de que aquest país tingui pressupostos. Crec que és una cosa important, que és una cosa necessària, i crec, sobretot, que la ciutadania és el que espera dels polítics, que tinguem pressupostos.

Naturalment, jo, en aquesta compareixença, com deia la diputada Garcia, potser he mostrat, doncs, una certa alegria. Poden entendre que 50 milions més per al Departament de Cultura, i, per tant, per a la cultura, doncs, són molts diners. I, per tant, jo, avui, no puc dir una altra cosa, que és que estic satisfeta, i fins i tot m'atreveixo a dir contenta.

No tenim el dos per cent. No tenim el dos per cent, i això ho sabem tots, i això sí que no és un motiu per estar contents. Evidentment, a tots els que estem aquí ens agradaria tenir-lo, i, a més a més, tots hi estem compromesos.

Però jo diria que, la diputada Roldán ho ha dit, no passa res no; sí que passa. Jo he volgut entendre en les paraules de la diputada Sans que no passa res per reconèixer que no tenim, no que no passa res per no tenir-ho, eh? Jo he volgut entendre això. I crec que tots, doncs, entenem que ens agradaria molt tenir aquests diners i que no han pogut ser.

La feina s'ha fet. Els diners són els que són, però 50 milions més per a cultura i els pressupostos més alts de la història per a cultura crec que han de ser un motiu de satisfacció per a tothom.

Naturalment, aquest Govern i aquesta consellera, per suposat, està compromès amb l'assoliment d'aquest dos per cent. Tenim la legislatura per treballar, i, per tant, doncs, seguirem treballant amb aquest compromís.

Jo deia que jo estic satisfeta de tenir pressupostos. Penso que és la millor manera de poder tirar endavant el país, i perquè pel que em pertoquen a mi, doncs, per poder tirar endavant les polítiques culturals que, com ha dit la diputada Garcia i també han dit la diputada Sans i la diputada Segovia, són molt importants per a aquest país, perquè la cultura és un antídote i una gran aposta per la democràcia.

És important disposar d'uns pressupostos sòlids per a la Generalitat, però també per a cultura, i, en el nostre àmbit, és rellevant per poder abordar aquests reptes que tenim com a país, que vostès han mencionat de maneres diferents, com l'emergència democràtica que vivim, la deriva de l'auge de l'extrema dreta, els discursos de l'odi i d'aquelles opcions que busquen, doncs, dividir-nos i erosionar els i la igualtat de drets per a tota la ciutadania.

Jo crec que, davant d'aquesta realitat, nosaltres tenim clar que la resposta, una part de la resposta, segur, són institucions fortes, una democràcia forta i, segur, una cultura forta i solvent per poder-ho fer.

La cultura és un autèntic antídote, com deia, davant de tots aquests discursos, perquè segur que ens permet desenvolupar l'esperit crític, tan i tan necessari per poder entendre el món i per poder-nos-hi enfrontar, i ens obre la ment i ens ajuda a entendre i a cultivar l'empatia, tan necessària per poder entendre els altres i per poder entendre les opinions i els problemes dels altres i fer-nos-els nostres.

És condició de l'ésser humà ser empàtic. I l'empatia la tenim per alguna cosa; no la tenim per no res. I, per tant, la cultura ens ajuda a desenvolupar aquesta capacitat humana tan bonica, que és la d'empatitzar amb els altres, siguin qui siguin.

És una eina profundament transformadora que ens ajuda a construir una ciutadania més conscient. No només uns individus més conscients, sinó una ciutadania col·lectivament més conscient, més crítica, i, per descomptat, més cohesionada.

Jo crec que, en aquest sentit, és molt important, doncs, tenir aquests pressupostos, però sobretot seguir treballant per assolir saber tots que tenim aquest repte del dos per cent.

I tenim també per davant el repte de tirar endavant la llei de drets culturals, efectivament. Em consta que la diputada ponent està «apretant» molt perquè això es faci, doncs, en temps i forma.

Jo li voldria dir, senyor Bertran, que imagino que la diputada Garcia, doncs, no té cap ganes de dilatar ni de..., sinó tot el contrari. Com ha vist, hi ha altres diputats que diuen que el que fa és «apretar».

En tot cas, jo el que diria és que, naturalment, hem de racionalitzar les compareixences, però que fer comparèixer, doncs, entitats o persones, com deia la diputada Segovia, amb gran coneixement i des de mirades molt diverses, segur que ens pot ajudar a enriquir la llei. No ho dubti. I estic segura que ho comparteix amb mi.

Volia dir a la diputada Segovia que el compromís amb els drets culturals, evidentment, és ferm. Jo crec que, a aquestes alçades, vostè em coneix una mica, i crec que sap què és un compromís real, que una llei, evidentment, pot ser un paper.

No és la voluntat ni d'aquesta consellera ni d'aquest Govern tirar endavant una llei per no dotar-la, per no tirar-la endavant, perquè, en fi, la necessitat de tirar-la endavant, doncs, ens la podríem haver estalviat. I, per tant, sabem del compromís i de la responsabilitat que suposa, doncs, tenir una llei, després posar-la en funcionament.

Vostè em parla de diferents opcions i necessitats. Jo els hi he explicat que un dels instruments principals per assolir aquesta llei és aquest pla d'equipaments. Aquest pla d'equipaments i serveis culturals, que no vol dir només totxo, naturalment, com vostè molt bé sap.

Vol dir que tinguem equipaments de tipus molt diferents i de categories molt diferents a tot el territori de tot el país, i, per tant, en llocs on hi ha necessitats de biblioteques, de millores d'ateneus, d'equipaments, doncs, per a l'exercici de la cultura popular.

És a dir, naturalment, això també ens ajudarà a garantir els drets culturals, i sobretot el fet d'haver-hi inclòs aquesta idea dels serveis, perquè tenim ajuntaments que demanen ajut per poder donar serveis de mediació.

Sabem que sense la mediació no incorporarem a tota la ciutadania a la cultura. Sabem que és imprescindible la mediació i sabem que els ajuntaments necessitaran ajuda, perquè molts d'ells, per no dir la majoria, tenen el capítol I tancat. I, per tant, per poder tenir mediadors, haurem d'ajudar, i, des de la Generalitat, tenim el compromís, per exemple, doncs, en aquest sentit.

Vostè parlava també d'un fons de garantia. Aquest és un tema que estem estudiant i que analitzarem. Veurem com amb els pressupostos, i també veurem si aquest és un instrument suficient o el millor instrument per garantir aquests drets. Veurem. Jo penso que amb el desplegament de tots aquests instruments, que jo els hi he explicat, i d'altres és com garantirem millor els drets.

Naturalment, hi ha un tema que vostè sap que per mi és molt important, que és l'educació. Importantíssim que aquest programa cultural de cultura i educació que tenim el puguem consolidar. Per mi, aquest és un repte importantíssim. Ara l'estem tirant endavant amb un programa, com vostè sap. I, per tant, establir això és molt important.

I, ara mateix, aquest programa està treballant sobretot amb l'educació formal, que sabem que és la que iguala a tot l'alumnat, però sabem que per a vostè és molt important, i també ho és per a mi, tot el que és allò que passa fora de l'escola, perquè, naturalment, allà es generen diferències molt grans.

I, per tant, la idea és, justament, en el desplegament d'aquests drets culturals, que aquest programa, en el seu desplegament, pugui abordar tota la part de com ajudem a que tots els nens, tots els infants d'aquest país tinguin accés i tinguin dret a aquestes activitats extraescolars, a tot allò que passa fora de l'escola.

La formació també és importantíssima, i som conscients que, en aquest país, tenim escoles de formació artística importantíssimes, que estan donant fruits molt grans, com poden ser l'ESCAC, tenim l'ESMUC, tenim Taller de Músics. En fi, podria citar-los tots.

Naturalment, vostè sap també que la formació depèn del Departament d'Educació. Està en el Departament d'Educació; no està en el Departament de Cultura. No vol dir que nosaltres no puguem fer programacions, iniciatives conjuntes amb el Departament d'Educació.

I, justament, dins el marc d'aquest programa, treballem molt sovint. I, per tant, podem treballar també per abordar aquest aspecte, però difícilment nosaltres podem incidir en l'educació, en la formació, perquè no està en el nostre àmbit.

Jo vaig acabant. Crec que he anat contestant tot. Jo li voldria dir a la diputada Roldán, és veritat que vostè sempre em parla de les subvencions. Jo li dic, però amb el cor a la mà. No sé d'on vostè treu que les subvencions s'atorguen, no sé com ha dit, de manera clientelar, crec que ha dit, ha utilitzat aquesta paraula.

Jo l'hi explico sempre. I, si vol, podem parlar un dia i l'hi explico amb més profunditat. Les subvencions es donen a través d'un sistema molt ben tratat i molt ben organitzat, i amb unes comissions amb persones independents, que, a més, es canvien regularment perquè no hi hagi persones que s'instal·lin, doncs, en aquest repartiment d'ajuts.

Altra cosa és que nosaltres fem unes bases, naturalment, i aquí és on hi ha la part política, naturalment, en la descripció d'allò que subvencionem i en allò que valorem en les puntuacions. Però que es donin a dit i amb un sistema clientelar, és que a mi em sorprèn que vostè insisteixi amb aquesta idea, de veritat.

No ho puc entendre. I no puc compartir en absolut que aquests pressupostos no estiguin pensant en la ciutadania. Cregui'm. Jo estic convençuda que són uns pressupostos pensant en la ciutadania, i que faran, i parlo ara, en particular, en l'àmbit de la cultura, que és el que a mi em correspon, doncs, serviran molt per arribar a la ciutadania.

Perquè jo estic convençuda que les polítiques culturals no són polítiques sectorials. El sector és imprescindible, però les polítiques sectorials són polítiques transversals, i el destinatari de les polítiques, per mi, són els ciutadans.

I necessitem el sector, naturalment, per poder fer arribar aquestes polítiques, però el destinatari sempre és el ciutadà. I, per tant, creguin-me, per mi, les polítiques i aquests pressupostos són pressupostos fets i pensats per a la ciutadania.

Moltes gràcies.

El president

Gràcies, consellera. Ens hem mirat, i he vist que sí, que hi ha voluntat de fer un altre torn, i, per tant, el fem. I li passo la paraula al diputat Bertran. Endavant. Cinc minuts.

Jordi Bertran i Luengo

Gràcies, president. Bé, en tot cas, consellera, no ens ha respost res del que li hem preguntat. Jo li he preguntat si havia pogut repassar aquests diferents acords del Parlament del que porta la legislatura. L'última moció sobre..., bé, una de les més llargues era del 19 de març del 2026. No m'ha dit res. Per tant, dedueixo que no hi serà.

En tot cas, vostè sap perfectament, i altres diputats i diputades que hi ha aquí saben que

Fitxer 24CC9

en la Comissió de Cultura hem aconseguit treballar i això crec que no ens ho pot negar ningú. Per tant, quan jo li feia referència al nombre de compareixences, ho deia en benefici del projecte, no en benefici de Junts. Nosaltres en vam registrar onze perquè ens va semblar que si el segon grup de la cambra enregistrava onze, potser el PSC en registraria quinze. Anem a ser constructius, no? Però no, s'ha tirat llarg i hi ha algú que n'ha registrat seixanta o setanta. Doncs fantàstic. Vull dir, nosaltres estem interessats en què la llei surti. Ho deixem aquí també, perquè després les coses van com van. Sobretot perquè, en la llei de mecenatge, precisament la Fundació Catalunya Cultura ens va insistir que aquesta és una de les

eines que normalment s'utilitza quan algú no vol aprovar una llei. Per tant, se'ns va demanar que no registréssim compareixences. Si la voluntat és que se'n registren quantes més millor, nosaltres ho farem.

Segona qüestió. Quan es parla de números absoluts, jo a algunes persones els recomanaria que recordessin quan els costava un cafè i quant els costa ara. Jo he fet memòria més o menys quan em costava un cafè quan vaig començar a treballar a mitjans dels anys 80 i valia més o menys unes cinquanta pessetes. Per tant, quan es parla que són els pressupostos més expansius...faltaria més. Faltaria més que no ho fossin. És a dir, ho dic perquè a vegades hi ha obvietats que s'ha d'anar amb compte com es diuen.

Després, preguntes que ens han fet arribar per veure si les pot aclarir, perquè aquestes, ja que se segueix en directe, algunes me les fan arribar pel WhatsApp i per tant les traslladaré en nom de la ciutadania que està tan contenta. Vostès van dir que el Consorci de Tàrraco operaria a partir de l'1 de gener. Per tant, m'agradaria que ens expliqués aquest pressupost que inclou el 2026 a què es destinarà?

Després ha fet referència a la construcció de centres de creació, si no l'han entès malament –jo també crec que s'ha dit això–. Si ens podria concretar quins tipus de centres de construcció i quines localitzacions.

En la partida dels ulls de la història, tretze milions d'euros més dos, si ens podria explicar –potser més el senyor Carreté– quin és el procediment d'adjudicació d'aquest projecte i en quina fase està o ha estat.

I finalment, li ensenyaré la imatge que les dues darreres setmanes s'ha pogut veure dels assistents del festival de recreació romana Tàrraco Viva a Tarragona. Ja que estem amb el tema del patrimoni i del Consorci, Els Pets van fer una cançó molt coneguda, que és *Tarragona m'esborrona, Constantí em fa patir*. Doncs els treballadors del seu departament, de la Generalitat, han posat aquests cartells per la ciutat de Tarragona: «El Consorci m'esborrona, el patrimoni em fa patir». Per tant, a mi m'agradaria que també hi hagués un punt de saber escoltar la gent, de dir que molt bé, que estem fent coses, d'acord, però vostès han fet un pressupost. Potser han escoltat a algunes persones, però creiem que s'ha d'escoltar més. Al nostre entendre, és un pressupost sense ànima, un pressupost sense ànima. Un

pressupost que no recull la pluralitat dels grups parlamentaris. És un pressupost en què vostès han volgut incloure el que els ha semblat oportú, cosa que em sembla molt bé, però com vostè mateixa ha dit, la cultura és plural o no ho és. I per tant, al nostre entendre, aquest pressupost no ho és.

I acabo amb la tranquil·litat, perquè a alguna diputada l'he vist molt preocupada sobre què farien els diputats quan no s'aprovés aquest pressupost. Doncs miri, jo, igual que quan no era diputat, en l'àmbit de la cultura continuaré fent el mateix que feia, perquè per fer cultura, per sort, no necessito ser diputat. Per tant, continuaré fent exactament el mateix i amb la cara ben alta. Ho dic perquè sembla que algú pensi que la cultura es redueix al que es parla en aquestes parets o al que es parla al Departament de Cultura. I la cultura és, per sort, molt més àmplia. I sàpiguen que amb Junts –i la consellera em consta que ho sap, també crec que altres companyes diputades de vostè també ho saben– tenen un aliat amb l'àrea de cultura, amb el Departament de Cultura, i així ho hem demostrat. I quan hi ha dubtes en algunes de les lleis que tramiten, nosaltres remem perquè això tiri endavant. No remem en contra, remem perquè tiri endavant i ho intentem fer amb consciència de país, amb consciència professional i intentant trobar acords possibles. Ara, sobretot pensant que nosaltres, la cultura, l'hem viscut des de fa molts anys i la continuarem vivint de la mateixa manera, estant aquí dins o estant a fora, perquè això creiem que és molt important.

Els castells –i acabo amb un símil casteller–: els va costar molt de temps, 88 anys, tornar a recuperar els castells de nou. Des del 1894 fins al 1981. Per tant, nosaltres estem tranquils perquè considerem que aquest país continuarà treballant i aconseguirà recuperar l'esplendor que mai hauria hagut de perdre.

Moltes gràcies.

El president

Gràcies, diputat. I ara, la diputada Raquel Sans, vicepresidenta del Parlament, té la paraula.

Raquel Sans Guerra

Gràcies, president. Per fer un aclariment a la diputada Roldán. És a dir, no passa res per reconèixer. Jo crec que en política hauríem de fer un exercici d'escoltar la gent i veure que una de les coses que més se'ns critica als polítics és l'excés de triomfalisme moltes vegades. Quan acaben les eleccions, tots hem guanyat. I una de les coses que diu la gent i el sentit comú és que, ostres, que no sempre es fa tot bé i que no sempre s'aconsegueix el que un voldria. I una cosa és la voluntat i posar tot l'esforç per aconseguir aquest dos per cent –que crec que ha de ser el compromís de tota aquesta cambra, que ho és, que s'ha votat i que és el compromís d'Esquerra Republicana i, per tant, treballarem de manera incansable perquè això es pugui aconseguir– i l'altra cosa és dir que tenim uns pressupostos que en termes absoluts milloren l'aposta per la cultura, però no som on voldríem i no passa res per reconèixer-ho. Jo crec que ens fa més humans. Vull dir, tothom quan treballa, quan intenta negociar, no sempre aconseguix el que voldria. A vegades, jo crec que pot ser revolucionari també fer aquest exercici d'autocrítica sense que això vulgui dir res. Per tant, crec que està bé.

I després, pel que fa a la cultura subvencionada, és que, de veritat. Qui fa la cultura? Jo, com a membre d'una entitat de cultura popular, la cultura popular és la que dona vida als nostres pobles i als nostres carrers. És que a molts llocs no hi hauria activitat si no fos per les entitats plenes de persones que sense ànim de lucre, dedicant-hi moltes hores, molts esforços i molta voluntat, treballen perquè hi hagi cultura a tot arreu. I perquè aquesta cultura popular –ho deia la consellera– sigui la porta d'entrada per a moltes persones que arriben al nostre país. I després, es nota que no han hagut d'omplir mai una subvenció del departament de la Generalitat, perquè aquí discrepo una mica de la consellera. És un sistema que està molt bé, però que hem de reduir la burocràcia i l'hem de fer molt més senzill. És a dir, jo em poso a l'altre costat. Em poso al costat d'haver d'intentar competir –perquè és concurrència competitiva– i cada any has de competir per un euro. Per tant, ostres, es nota que no han hagut d'omplir gaires formularis i presentar gaires memòries per saber que de fàcil no en té res, que és una cosa complicada i que, en tot cas –també ho deixo aquí, abans en parlàvem amb el diputat Campuzano–, és una qüestió a plantejar també de cara a la llei de drets culturals. Fer les coses fàcils, perquè no pot ser que

les entitats, especialment les entitats sense ànim de lucre, hagin de dedicar tant temps, tants esforços a poder omplir aquestes subvencions.

I una altra qüestió: si aquests pressupostos són radicals feministes per considerar que entre el cinquanta-dos per cent de la població hi ha tant de talent com en l'altre quaranta-vuit per cent, doncs som radicalment feministes. Perquè què ens estan dient els diputats de VOX, que les dones no tenim talent? Que no hi és aquest talent? Que el talent s'acumula en el quaranta-vuit per cent de la població? No, escolti'm, hi ha la meitat de la població i les creadores culturals han tingut moltes barreres, bretxa salarial, una divisió entre el treball reproductiu i el treball productiu que té un impacte en les carreres de totes aquestes professionals. Per tant, sí, som radicalment feministes, perquè les dones tenim tant de talent com qualsevol home i això fins ara no ha estat explotat, fins ara no s'ha visibilitzat i cal visibilitzar-ho. I si som radicalment feministes és perquè considerem que entre les dones hi ha talent. Per tant, sí, radicalment feministes i amb tot l'orgull.

Gràcies.

El president

Gràcies, diputada, Diputada Roldán, endavant.

Lorena Roldán Suárez

Muchas gracias, presidente. Voy por partes. El tema de las subvenciones, que es verdad que hemos hablado en más de una ocasión y creo que también en sesión de control, viene de un informe de la Sindicatura de Cuentas. No es una cosa que yo me saque mágicamente de la chistera. Hay un informe, que es el 21/2005, que conocimos a principios de este año, de la Sindicatura de Cuentas, donde habla del porcentaje de subvenciones directas y nominativas que se dan, y como su propio nombre indica, sin ir a un procedimiento de concurrencia. Y la propia Sindicatura de Cuentas reconoce que en un porcentaje bastante elevado de estas subvenciones directas no se dan los requisitos ni ningún tipo de justificación para que estas subvenciones no entren en un procedimiento de libre concurrencia. De ahí viene, insisto, que no es una cosa que yo me saque mágicamente, sino que hay un informe de una institución, en este caso, insisto, Sindicatura de Cuentas, a la cual evidentemente le tengo un gran respeto, y usted me consta que también, por

supuesto. Pero cuando yo le pregunto algo, evidentemente hay un porqué detrás. Entonces, entiendo que a raíz de este informe la propia sindicatura hace unas recomendaciones al departamento. Y entiendo también que el departamento hace suyas esas recomendaciones y deben estar, supongo, implementándolas. Si no es así, estaremos pendientes y por eso también hoy nuestra intervención iba en este sentido. Pero insisto que cuando decimos algo, hay un fundamento detrás. No estamos aquí ahora tampoco para decir según qué cosas sin justificación. Por tanto, viene de ahí, de ese informe de la Sindicatura de Cuentas que, insisto, estaremos pendientes a lo largo de todo este ejercicio para ver qué ha pasado con estas subvenciones y con estas recomendaciones que hace la propia Sindicatura.

Respecto al tema del dos por ciento y la aclaración que me hacía la diputada de Esquerra Republicana. No es tanto por la expresión, que obviamente le he entendido. Hay que hacer autocrítica, en eso evidentemente estamos todos de acuerdo. Pero la propia consellera, cuando me contestaba ahora en este segundo turno, me decía que el dinero es el que es. Y sí, estamos de acuerdo. El dinero es el qué es. Pero es que las prioridades también son las que son y es precisamente lo que yo denunciaba. Es decir, no es que no haya dinero. De hecho, han salido ahora cincuenta millones que no sabemos de dónde. O sea, no es un tema de que el dinero es el qué es. El tema es que las prioridades son las que son. Y viendo el conjunto de ese presupuesto es evidente que la prioridad del *Govern de la Generalitat* de Salvador Illa, del Partido Socialista, no es la cultura, porque estamos en una situación bastante deficiente. Que estamos mejor que en épocas anteriores, sí, no se lo discuto. Pero evidentemente si miramos la foto final, el Departamento de Cultura es de los departamentos que menos presupuesto tiene y, de nuevo, se ha incumplido esta promesa de llegar al dos por ciento. O sea, que venía por ahí. Y como yo le decía, nosotros presentaremos enmiendas en este sentido. Por tanto, es una cuestión de prioridades y no tanto de dinero, porque hay partidas que a nosotros nos parecen totalmente superfluas y le he puesto algún ejemplo como estos 527 millones de euros que van a parar a una agencia tributaria catalana para unas competencias que a día de hoy no existen. Sin embargo, todos estos trabajadores del ámbito de la cultura lo están pasando muy mal y llevan demasiados años ya pasándolo mal y, por tanto, creo que tenemos un compromiso con ellos.

Decía la diputada del Partido Socialista que estaba preocupada de como nos vamos a presentar ahora en según qué actos y los vamos a mirar a la cara. Oiga, no sé, pues mira, a lo mejor los diputados del Partido Socialista nos pueden dar un cursillo porque en esto de mirar a la cara sin pudor tienen ustedes un máster, especialmente a todos aquellos catalanes constitucionalistas de buena fe que se fiaron de ustedes en las elecciones, que les prometieron que iban a pasar página del *procés* y de eso absolutamente nada. Y los miran a la cara cada día. Y concedieron la amnistía, y han desmantelado a la Guardia Civil en Cataluña, y les han creado ahora la Agencia Tributaria y, en definitiva, venga cesiones y cesiones al separatismo para desmantelar el Estado en Cataluña. Todo para contentar a Esquerra Republicana. Por tanto, oiga, si ustedes nos quieren dar un cursillo a los demás diputados, pues pónganse a ello, porque insisto que son verdaderos maestros. Y como hemos venido diciendo estos días, estos presupuestos al final lo que se ha demostrado es que son por sus puestos y nada más.

Gracias.

El president

Gràcies, diputada. I el diputat Manuel Jesús Acosta.

Manuel Jesús Acosta Elías

Sí, gràcies. Intentaré ser breu. Només comentar que nosaltres des de VOX creiem en una cultura que està arrelada precisament a la tradició, a la història i la cultura catalana, però també en la innovació i també en la qualitat, en el mèrit. I és en aquest sentit que he de dir a la diputada d'Esquerra Republicana que tant de bo fos feminista radical o com vulgui que s'ha d'expressar això. Però el problema és que no ho és, perquè vostè el que fa és rebre o aplaudir o veure amb bons ulls tot ajut que sigui extra del seu mèrit, de la seva capacitat i de la seva qualitat –i parlo de les quotes, etcètera, etcètera–, amb la qual cosa, si fos realment feminista radical, no caldria cap altra categoria o cap altre ajut que el propi mèrit seu, la pròpia vàlua. I si tingués algun problema –li recordo que estem a ple segle XXI, on existeix la igualtat home-

Fitxer 24CC10

dona i si algú contradiu això ha d'anar als tribunals.

I finalment, tant la consellera com la diputada d'Esquerra Republicana han dit que fem autocrítica, no passa res per reconèixer que no s'ha assolit el repte del dos per cent, però és mentida. Això és un exercici de cinisme, perquè l'autocrítica significa que ja ens haurien d'explicar tots els ajustaments que han fet dins del Departament d'Educació per aconseguir treure partides que són ineficients o que són supèrflues per dotar-les per arribar al dos per cent, amb la qual cosa, sí, molt bé entonar el *mea culpa*, però després, si no fan el que s'ha de fer per intentar equilibrar això i arribar al dos per cent, és un exercici d'autocrítica que no és tal, sinó que és un exercici d'hipocresia i de cinisme.

I acabo. Com que el senyor Bertran ha fet esment al cor de l'obra d'*Èdip rei* i s'ha erigit en Corifeu, que és el representant del cor, per anunciar la tragèdia o la tràgica tessitura final, doncs, mira, jo també parlaré d'un altre personatge que acaba d'apuntar, acaba de redundar precisament en la tragèdia a la qual estem tots confinats, per desgràcia, i és Tirèsies. Tirèsies, que és el cec, ancià, venerable, oracle o endeví, com vulguin dir-ne, també fa, precisament, de precursor de les notícies dolentes, eh? Perquè encara que no vol, al final Èdip l'obliga que li digui qui ha estat, precisament, l'assassí de Laios, i li ha de dir que ha estat el mateix rei, Èdip, amb la qual cosa tot acaba molt malament. I, per desgràcia, amb aquests pressupostos, que no tenen aquesta arrel, precisament, de tradició, de cultura catalana, d'innovació, de cuidar els productors, de cuidar els creadors artístics, de promocionar la cultura catalana feta en català i també en castellà, doncs, la tragèdia està consumada.

Moltes gràcies.

El president

Gràcies, diputat. I ara, pels Comuns. Sí; vinga, endavant.

Susanna Segovia Sánchez

Gràcies, president. Jo voldria donar un parell de dades. Saben quantes directores de cinema han guanyat el Goya a la millor direcció en quaranta anys? Quatre. Quatre

dones, és clar. Això és perquè la resta de les directores que hi ha en aquest país no són prou bones com els homes? En canvi, amb els Gaudí, es comparen les dades, i són vuit de divuit. Està bastant millor la proporció.

Per què els Gaudí n'hi ha vuit de divuit i als Goya són quatre de quaranta? Perquè els Gaudí comencen l'any, crec que és el 2009... Sí, el 2009. Per tant, la majoria dels premis s'han donat quan les polítiques de foment de la participació i de la creació de les dones ja han començat a donar resultat, i per això hi ha més dones directores als Gaudí. I als Goya, que comencen fa quaranta anys, només comença a haver-hi dones que guanyen el Goya a la direcció en els darrers anys. I això té a veure amb les polítiques que s'han fet de foment de la participació i de la creació per part de les dones i de la seva capacitat de ser creadores.

Llavors, no és un tema de feminisme radical, no és un tema de mèrits, és un tema d'oportunitats, i d'igualtat d'oportunitats des que som petites. Perquè no pot ser que una nena amb sis anys ja es pensi que no pot ser científica, perquè tot al seu voltant li diu que les nenes no es fan científiques. I si quan està veient els Goya veu que tots els premis principals van cap a homes, pensarà que tampoc pot ser directora de cinema. I això és el que s'ha de fer amb la transversalitat de gènere, a les polítiques culturals i a totes les polítiques de la Generalitat de Catalunya.

Consellera, vostè no porta Educació, però és que la cultura ha de ser també transversal a totes les polítiques del Govern. Igual que el feminisme, la cultura també ho ha de ser. La Llei de drets culturals no és només una llei del Departament de Cultura, o no ho hauria de ser. Ha de ser una llei de tots els departaments de la Generalitat de Catalunya. Per tant, l'accés a l'educació i a formació en cultura i en arts, en arts i en cultura, i en arts escèniques, ha de ser una competència del seu departament i el seu departament qui ha de vetllar perquè el Departament d'Educació la garanteixi, i que garanteixi l'equitat i la igualtat d'oportunitats, des del Departament d'Educació. I això és la responsabilitat del seu departament.

Més enllà que qui després sigui el titular de les escoles, els instituts..., i després, perquè si parlem a nivell superior és la consellera de Recerca, doncs, parli amb la consellera de Recerca, per veure per què no tenim universitats públiques que ofereixin la carrera de cinema, perquè no la tenim. Moltes d'aquestes escoles de

formació que vostè ha citat, moltes d'elles són privades. No estan a l'abast de tothom. I les beques no arriben a tothom. I a més, el sistema de beques és un sistema que al final el que fa és generar una esquerda i només arriben a la beca, fins i tot, qui ja té un cert capital cultural, social i educatiu per saber com es tramita la beca. Llavors, el que necessitem és que hi hagi formació a les escoles, als instituts i a les universitats públiques, en cinema, en teatre, com ja n'hi ha, i en totes les altres formacions relacionades amb les arts escèniques i amb la cultura. I això no està garantit a Catalunya, tampoc. I ho hem d'entendre, que això passa.

I quan parlem dels equipaments i dels drets culturals, evidentment que els equipaments també són un mecanisme d'accedir als drets culturals. Però també quins equipaments, com es gestionen aquests equipaments, qui accedeix a aquests equipaments... No accedeix a la mateixa gent al Liceu que a un centre cívic de barri. Per tant, potser necessitem més centres cívics de barri que liceus, no? Hem de posar sobre la taula també aquest accés als equipaments culturals, a com es gestionen aquests equipaments culturals. Des d'on es decideixen les programacions dels equipaments culturals, per exemple.

Aquí hem tingut i hem aprovat una proposta de resolució sobre la proposta dels ECAPs, aquests espais d'acollida cultural que planteja la gent de Xamfrà de l'Orfeó Lleidatà, que és un dels temes que ja li avancem que posarem a la Llei de drets culturals, perquè això també són equipaments. Potser no és un equipament tant físic com un servei, com vostè mateixa deia, que evidentment ha d'estar en un equipament, però que la lògica és completament diferent al que tenim fins ara. Perquè la lògica és zero burocràcia, accés tot el temps, capacitat de formar-se i de participar tot el temps. Eliminar les barreres d'entrada i garantir que això són com els CAPs d'atenció primària, que tothom hi ha de poder tenir accés i tothom ha de poder formar-ne part. Perquè si creiem que la cultura és efectivament un dels pilars de l'estat del benestar i ningú no es qüestiona per què la salut ha de ser pública o per què l'educació ha de ser pública, la cultura i els drets culturals tampoc ens hem de qüestionar que calguin recursos per fer-los efectius.

Gràcies.

El president

Molt bé. Gràcies, diputada. Diputada García, endavant, del Grup Socialista Units per Avançar.

Mónica Ríos García

Gràcies, president, de nou. Bé, jo només puntualitzar algunes coses perquè no m'agradaria que ens quedéssim amb una visió que no sigui la que almenys he volgut transmetre. En cap moment he dit el nom de cap grup parlamentari que votaria en contra, ni que presentaria esmena a la totalitat. Qui s'hagi donat per al·ludit, doncs no ho sé, jo no ho he dit. Simplement, nosaltres som coneixedors perquè s'ha dit en sessió parlamentària que alguns grups sí que han anunciat ja la seva esmena a la totalitat. I això vol dir, i està bé que la gent que ens està seguint ho sàpiga, que votaran en contra dels pressupostos.

Llavors aquí podem dir que estem d'acord amb els pressupostos que ha presentat la consellera de Cultura i que està bé aquesta inversió en cultura. Però si després, a l'hora de votar voten en contra, doncs, que sàpiga el món de la cultura que hi ha determinats grups parlamentaris i determinats partits que no donaran suport a aquest pressupost. Que encara té recorregut? Certament, no hem dit en cap moment i a més els grups amb els que tenim els acords ens ho recorden i nosaltres no tenim majoria i, evidentment, cerquem aquests acords hi hem de donar compliment als mateixos i és el que fem. Simplement, he dit als grups que no donaran suport a aquest pressupost i que presentaran esmena a la totalitat i que votaran en contra de la cultura. I no he esmentat a ningú.

Igualment, vull posar en valor el paper que fa el diputat Bertran en les ponències de llei, i això no té res a veure una cosa amb l'altra, i ell ho ha barrejat, ell sabrà perquè, perquè venim a fer feina i la nostra tasca com a diputats i diputades a les ponències és justament tirar endavant les lleis. Feia molt temps que no s'aprojava una llei en aquest Parlament. La primera va ser la Llei de l'Institut de la Filmoteca Nacional de Catalunya, fa unes setmanes, després de quinze anys. Som conscients que s'està fent feina a les ponències de les lleis de cultura que estan en tramitació i que tots plegats i totes crec que amb la ponència de drets culturals estem intentant avançar el més ràpidament possible i escoltar a tothom. I això és una de les coses que havíem dit en ponència, també, la passada sessió la diputada a Segòvia, i jo

vaig dir que evidentment ho compartia i estem intentant posar un calendari, perquè totes i tots volem tenir aquesta llei l'abans possible i perquè el sector també ens ho demana, i perquè els creadors també, i perquè hi ha molta gent que l'espera i és la nostra responsabilitat i la nostra feina.

I molts de nosaltres i moltes de nosaltres, jo mateixa també vaig començar amb la cultura popular, i de fet me'n sento molt orgullosa. Formo part de moltes entitats de cultura popular. L'he comentat a casa la meva filla i crec que aquí tots i totes sabem de què parlem i estem implicades i pensem que hem de continuar donant suport a la cultura, fora d'aquestes que són les nostres obligacions com a diputats i diputades, però després com a ciutadans i ciutadanes, en tenim unes altres de les que no defugim.

I poc més. M'ha sabut greu la intervenció que ha fet la diputada Roldán. No sé de què em sorprèn, perquè som en uns pressupostos de cultura i no calia, certes coses no calien, fer certes afirmacions i dubtar de la transparència i dels mecanismes de transparència de què estem dotats, doncs, no calia perquè són incerts, totalment. I a més a més, crec que tenim responsabilitat pública i que ens hem de deixar portar per pressions de Madrid. Crec que és un error cometre aquest error. Però bé, esperem que no torni a passar, tot i que ho dubtem una mica.

Ara som aquí amb uns pressupostos que són encoratjadors, esperançadors, progressistes, que van per la cultura, que són necessaris, que volen avançar i que, evidentment, tenen la confiança de tots els sectors, que novament agraïm la seva presència i a les persones que ens estan seguint, i que evidentment des de la Comissió de Cultura s'està fent molta feina, i agraïm que el diputat Bertran ho hagi recordat. I evidentment, com no pot ser d'una altra manera, les aprovacions que fem de propostes de resolucions van adreçades al Govern i el Govern en dona compliment, com no pot ser d'una altra manera.

Moltes gràcies.

El president

Gràcies, diputada. I ara, per quinze minuts, té la paraula la consellera.

La consellera de Cultura (Sònia Hernández Almodóvar)

Molt bé; doncs, gràcies de nou. Començo amb el diputat Bertran, amb una disculpa, perquè té raó, que no li he contestat a una cosa que tenia per contestar-li i se m'ha escapat. Com vostè sap, jo li agraeixo, perquè és veritat que trobo un aliat amb Junts, sempre, per Cultura, i per tant li ho agraeixo i sap que ho faig sempre, perquè crec que estem aquí per construir i s'agraeix molt quan a l'altra banda et trobes algú que, amb punts de vista diferents, el que vol és avançar.

Vostè em preguntava, doncs, el tema de les mocions i si amb aquests diners addicionals estava previst donar compliment a les mocions. La primera cosa, i l'altre dia en parlàvem també amb vostè, per mi és un deure escrupolós donar compliment a les mocions d'aquest Parlament i, per tant, totes les que tenim en marxa, doncs, la nostra intenció sempre és donar-los compliment i, per tant, doncs, donarem compliment a totes les que tenim, i si necessitem aquests diners addicionals, i si no amb el pressupost ordinari, però segur que els donarem compliment.

M'ha preguntat també per la xarxa de creació, de centres de creació, que, com li he dit, com li he explicat, un dels objectius és tenir un mapa d'aquests equipaments, perquè n'hi ha molts al país, ja, moltíssims i d'ordre divers i de naturalesa diversa i de titularitat diversa. I, per tant, la primera cosa és tenir-los ben identificats. La segona cosa important per a nosaltres és posar-los en xarxa. Tenim experiències molt importants en aquest país que estan funcionant molt bé del que és enxarxar els equipaments del país, com les xarxes de museus, com les xarxes d'equipaments escenicomusicals, que ens estan donant moltes possibilitats d'avançar molt en la feina d'aquests equipaments i, per tant, aquesta és una altra de les coses que farem. I fa poc hem presentat el projecte «Creant xarxa», que és una manera, una convocatòria per donar suport a la creació d'arts de carrer. I precisament aquests són alguns dels exemples d'això que vostè em preguntava.

Vostè ens preguntava també pel Consorci de Tàrraco i com està evolucionant el propi Consorci, i també sobre..., quina altra cosa m'ha preguntat que volia...? Ah, sí, sobre com es fa el concurs dels ulls de la història, que sembla ser que algú li ho ha preguntat. Jo ara li passaré justament la paraula al secretari general, com vostè deia, que segur que podrà ser més precís. En tot cas, sí que voldria dir que respecte

aquesta, aquests cartells que vostè diu que han aparegut penjats dels treballadors del Museu Arqueològic de Tarragona.

Fitxer 24CC11

jo dir-li que la direcció general i, sobretot en aquest cas, l'agència, que és, com vostè sap, on està adscrit aquest museu, doncs ha mantingut reunions i ha estat treballant. Que, nosaltres, aquests..., no hi ha cap voluntat –cap voluntat– ni de perjudicar ni de no tenir acords amb els treballadors, que aquesta feina la fem i la farem. I, per descomptat, avançarem de la millor manera i dialogant amb els sindicats, com ja ho estem fent, perquè, naturalment, aquí hi han, com vostè molt bé sap, treballadors de l'agència catalana, i, per tant, de la Generalitat, i treballadors de l'ajuntament. I, naturalment, doncs alguns treballadors pateixen per les seves condicions laborals. I, per tant, doncs en això no hi ha cap voluntat en absolut de menystenir ningú ni de maltractar ningú, sinó tot el contrari.

I, en tot cas, secretari, si després em retornaes...

El secretari general del Departament de Cultura (Josep Maria Carreté Nadal)

Gràcies consellera. No, només...

El president

Endavant, el secretari... *(Veus de fons.)* No, no passa re. Endavant, secretari.

El secretari general del Departament de Cultura (Josep Maria Carreté Nadal)

Gràcies, president, consellera. No, en tot cas, per ampliar una mica més la informació que ara ens donava la consellera, eh? Pel que fa, diguem-ne, al desenvolupament del consorci, el proper dia 15 de juny a les onze del matí es celebrarà el proper consell d'administració, en el qual ja s'aprovaran les bases per a la selecció de la direcció d'aquest consorci i s'aprovarà també la dotació pressupostària per tal de poder tenir els recursos suficients per posar en marxa el consorci. S'està buscant ja també l'espai dins de Tarragona per poder-ho ubicar. Hi han diferents espais en els quals... Això vostè ho coneix perfectament perquè ha sortit a la premsa. I s'està buscant un lloc per ubicar aquest consorci. I s'està

treballant també doncs per tirar endavant..., com ja estava previst durant tot el 2026, no?, fer tota la feina de posada en funcionament del consorci per tal de que el 2027 ja pugui operar d'una manera completament normalitzada, amb la incorporació dels treballadors de la Generalitat, amb la incorporació dels treballadors de l'ajuntament.

I abundant al que deia la consellera, vull dir, pel que fa als treballadors de l'Agència Catalana de Patrimoni, com no podia ser d'altra manera, els seus drets seran absolutament respectats. I és que, a més a més, la llei no permet fer d'altra manera. Per tant, en cap moment han de sentir en perill ni el seus salaris ni tot el contrari. Vull dir, això està assegurat per llei.

També dir que per part de l'Agència Catalana de Patrimoni s'han fet moltes reunions, i persona a persona, fins i tot, tots els treballadors, per explicar-los i per treure'ls una mica el neguit que poden tenir, que no deixa de ser normal, de que passaràs d'una institució a formar part d'una altra institució. És un neguit que és humà, però que, des d'un punt de vista tècnic i des d'un punt de vista, diguem-ne, jurídic, no té, no ha de tenir una afectació en cap problema, de cap manera, en els treballadors del consorci. Per tant, tot això s'està treballant, s'està fent en temps i forma, i esperem que tot doncs acabi bé. Per tant, el consorci no esborrona, Tarragona tampoc, el patrimoni no fa patir i Constantí tampoc. (*Rialles*.) Vull dir que crec que tot això està bastant ben orientat –seguint la cançó dels Pets.

Vostè preguntava també el tema de «Els ulls de la història». «Els ulls de la història», com no podia ser d'altra manera..., es fa un concurs, un concurs públic on s'hi presenten diferents empreses. La segona fase també va sortir a concurs al seu dia. Ja està adjudicada. És un concurs que es va adjudicar per 8,6 milions d'euros, i que el va guanyar, i així és públic, una UTE formada per Layers i per Abacus, que són dues empreses diferents que han format una UTE, que són també els mateixos que van guanyar la primera fase del concurs. Això ja està en marxa. I, com abans ja ha explicat la consellera, doncs tots els projectes que van entrar estan en curs. I, entre el 25 i el 28, ha d'estar executada la totalitat d'aquests projectes. Això, pel que fa a les preguntes que ens feia el senyor Bertran, el diputat Bertran.

Si m'ho permeten, també aprofitaria –consellera, si et sembla– per respondre molt breument també a les consideracions que ens feia la diputada Roldán al voltant del

tema de les línies de subvenció. Miri, l'informe que ha aparegut de Sindicatura de Comptes recull l'estat de comptes del 2023, d'acord? I, òbviament, com no pot ser d'altra manera, nosaltres estem treballant conjuntament amb ells per tal, també, de poder resoldre aquests dubtes que està expressant Sindicatura de Comptes. I és un tema també que ens toca fer certa pedagogia. També val a dir que, des del 23 al 26, el nombre de subvencions nominatives no ha pujat, i sí que, per contra, ha pujat el nombre de subvencions de pública concurrència.

També una dada més: el nombre de subvencions nominatives que són aprovades per aquest Parlament és un 1,24 del total de les subvencions –un 1,24 del total de les subvencions del departament. La resta són per concurrència. Això vol dir que el noranta-nou per cent de beneficiaris que reben subvencions del departament són per pública concurrència.

Els que són amb nominatives... –també voldria aprofitar l'ocasió per explicar-ho–, que moltes d'aquestes subvencions nominatives són d'entitats que són participades directament per la Generalitat. I, des d'un punt de vista estatutari, la Generalitat té... –poso l'exemple de l'Auditori de Barcelona o del MNAC o del Macba–, estatutàriament nosaltres hem de posar uns diners, no?, pel sol fet de que formem part d'aquell consorci, i ens fixa un percentatge de diners. Per tant, estem obligats a donar aquests diners. Difícilment aquestes entitats poden entrar en una concurrència competitiva, perquè això..., primer, que nosaltres estaríem transgredint allò que hi ha en uns estatuts que estan aprovats, i dos, que generariem una inseguretats molt molt gran a aquestes entitats, no?, per la seva singularitat i pel compromís que hi ha. Algunes altres d'aquestes entitats són molt singulars i representen..., o sigui, hi ha una dificultat realment molt important en que surtin a concurrència competitiva. I, per tant, per això aquestes subvencions passen per aquest Parlament perquè siguin aprovades pels grups polítics una vegada han estat vistiplauades i es donen. Vull dir que tampoc es fa per la porta del darrere. Totes les nominatives que es donen formen part dels pressupostos i tothom sap la quantitat i les persones i les entitats que les rebran.

I estem treballant amb Sindicatura de Comptes, com no podia ser d'altra manera, per explicar aquesta realitat. També ens diuen: «Home, és que pensin vostès que ja

són molt reiteratives aquestes subvencions que vostès donen, que són nominatives.» Clar. És que, clar, de museus nacionals d'art de Catalunya només en tenim un, d'auditori només en tenim un altre, i, òbviament, cada any s'hi presenten amb aquests i cada any hem de posar els diners, no? I, per tant, estem fent aquesta feina molt d'acord... Estem intentant també tot allò que podem passar-ho a concurrència, no?, tot allò que es pugui, però hi ha alguns apartats que ens és realment molt difícil, no?

I estem fent aquesta feina, com vostè molt bé reclamava, i estem en aquesta fase, diguem-ne, de poder anar aclarint tots aquests conceptes per poder també, no?, discernir que la Sindicatura de Comptes tingui la informació suficient per poder avaluar correctament aquests casos. I, a la vegada, també nosaltres fent un esforç molt important per intentar disminuir al màxim el nombre de nominatives. Com a mínim no les estem apujant, i així tenim, a més a més, el requeriment tant d'Intervenció de la Generalitat com de la pròpia sindicatura per no fer-ho, eh? I estem en aquest sentit.

Gràcies.

El president

Gràcies, secretari. Consellera.

La consellera de Cultura (Sònia Hernández Almodóvar)

Sí; doncs re. No, jo res més. Agrair a tothom les intervencions i la riquesa de les aportacions, que segur que ens ajudaran doncs a tirar endavant la cultura. I res més.

Moltes gràcies, president.

El president

Gràcies, consellera, i a les diputades i diputats, també a tot l'equip del Departament de Cultura i a les entitats que ens acompanyen.

La sessió s'aixeca a...